

KOLAŠINSKI ČAROBNI ZVUCI

ČASOPIS UČENIKA JU ŠKOLE ZA OSNOVNO MUZIČKO OBRAZOVANJE KOLAŠIN, BROJ: 1, GODINA 2016.

KOLAŠINSKI ČAROBNI ZVUCI

Časopis učenika
Škole za osnovno muzičko obrazovanje Kolašin,
Broj: 1, Godina 2016.

Izdavač:

JU Škola za osnovno muzičko obrazovanje
Kolašin

Za izdavača:

Ružica Rakočević, direktorica

Redakcija:

Učenici IV, V, VI, VI ref. i VII razreda
Škole za osnovno muzičko obrazovanje
Kolašin

Grafika i dizajn
"Šumar & Pinokio"

Kontakt:

Ulica 13 jul bb, 81210 Kolašin
Crna Gora
020 865 267
mail: skola@somo-kl.edu.me

Štampa:

IVP Cetinje

Tiraž:

250 komada

DECENIJA
OBNOVE
NEZAVISNOSTI
HILJADU GODINA
DRŽAVNOSTI
2016

Da je vječna Crna Gora

RIJEČ DIREKTORICE

Poštovani učenici, roditelji, poštovaoci muzike, pred vama je prvi broj časopisa „Kolašinski čarobni zvuci“. Kreirali su ga učenici Škole za osnovno muzičko obrazovanje, uz pomoć svojih nastavnika. Iako nam je to bio novi, zahtjevan izazov, nadam se da ćemo sadržajem za koji smo se odlučili uspjeti da vas zainteresujemo. Mi živimo muziku, a željeli smo da vam dio te čarolije prenesemo riječima i slikom.

Čitajući „Kolašinske čarobne zvuke“ imaćete priliku da upoznate bliže kolektiv i učenike naše škole. Prvo, kroz osobenosti instrumenata koje sviramo, a zatim, i kroz ono što smo radili i postigli u minulom periodu. Saznaćete i zbog čega kolašinski mališani vole i uče muziku, kako doživljavaju takmičenja na kojima učestvuju, šta im znače mnogobrojne nagrade. Ostavili smo prostor i za one koji su bili dugogodišnji nastavnici u našoj školi, ali i za one koji su nakon muzičke škole vrijedno gradili svoje karijere.

Slikom i riječju podsjetili smo gdje smo sve gostovali, koje smo koncerte sami organizovali, ko su nam bili dragi gosti i podrška. Ostavili smo prostor i za njamlađe muzičk kreativce.

Dio časopisa posvetili smo fragmentima iz nacionalne i kolašinske muzičke istorije. Namjera nam je bila da podsjetimo na one koji su talentom, entuzijazmom i velikim radom, stvarali kulturno-umjetnički identitet države i grada. Osvrnuli smo se i na zanimljivosti iz svijeta globalne muzike, to jest, na velikane, za koje ste čuli, a cilj nam je bio da ih i upoznate kroz anegdote, zapažanja citate. Pokušali smo da vam pokažemo i da muzika može biti interesantna i korisno primjenjiva u nekim drugim oblastima života. Riječima smo prošli kroz muzičke epohe i izdvojili osnovne karakteristike različitih pravaca...Najkraće rečeno, u časopisu je dio onog što mi muzičari smatramo važnim i što bismo rado podijelili sa drugima.

Računajući na vaše razumjevanje za naše neiskustvo u kreiranju lista, ali i veliki trud koji smo uložili, očekujemo da ćete u narednom periodu konstruktivnim kritikama i dobronamjernim sugestijama, doprinijeti kvalitetu narednih izdanja ovog časopisa.

U nadi da će "čarobni zvuci" doprijeti do vas, čestitam vam prvi broj časopisa i deceniju obnove nezavisnosti Crne Gore.

RUŽICA RAKOČEVIĆ, direktorica

Za dizajn naslovne strane
i muzičkih simbola unutar časopisa
korišćeno je više internet izvora

ISTORIJAT ŠKOLE

Zbog velike zainteresovanosti djece, a i same sredine, 1979-te godine, otvara se Muzičko odjeljenje u okviru Obrazovnog centra „Braća Selić“. Otvaraju se tri instrumentalna odsjeka: klavir, harmonika i gitara.

Osnovna muzička škola kao samostalna vaspitno-obrazovna institucija počinje da funkcioniše 1990. godine. Direktor škole je bio profesor Milutin Knežević. Od 2002. godine direktorica škole je Ružica Rakočević.

Dan škole je 1. jun.

Muzička škola 01.09.2011. godine dobija uslovni prostor u novoj školskoj zgradi, zajedno sa OŠ „Risto Manojlović“. Ministarstvo prosvjete je početkom 2012.godine školi nabavilo nove instrumente: polukoncertni klavir, 2 pijanina i 12 harmonika.

Ova škola od svog postanka do danas ima značajno mjesto u kolašinskoj sredini, a i šire. Kao takva je prepoznata i nagrađena donacijom „Fondacije Petrović Njegoš“ i Erste banke.

Svake godine se organizuju interni časovi, polugodišnji i godišnji koncerti na kojima učenici prezentuju široj publici svoje muzičko umijeće. Nijedna značajnija manifestacija nije organizovana bez učešća učenika muzičke škole. Samostalno i u saradnji sa ostalim obrazovnim ustanovama u Kolašinu obilježavaju se značajni datumi na lokalnom i globalnom nivou. Pored toga što smo rado viđeni učesnici kulturno-umjetničkih događaja i manifestacija, koje drugi organizuju, i sami smo domaćini renomiranim muzičarima iz naše i drugih država.

Nastava u školi se izvodi individualno i grupno. Na početku školske godine školu je pohađalo 133 učenika, raspoređenih u 9 odjeljenja.

Učenici/ce kontinuirano učestvuju na državnim i međunarodnim takmičenjima, na kojima uvijek postižu zavidne rezultate, o čemu svjedoče brojne nagrade. Izdvojamo one najznačajnije:

- Državna takmičenja: 1 Specijalna nagrada; 17 zlatnih; 21 srebrna; 19 bronzanih lica.
- Međunarodna takmičenja: 1 prva nagrada-Laureat; 17 prvih, 6 drugih, 2 treće nagrade...

Najznačajnije takmičenje za našu školu je državno takmičenje 2012. godine. Škola je prvi put bila organizator Festivala mladih muzičara Crne Gore, 39-e po redu, značajne predgoško- kulturne manifestacije, tokom koje su najtalentovaniji mladi muzičari iz svih osnovnih i srednjih muzičkih škola, kao i Muzičke akademije, imali mogućnost da prikažu svoje muzičko umijeće.

Zaposlen je kvalitetan nastavni kadar (od kojih je četvoro upravo u ovoj školi završilo niže muzičko obrazovanje) što dokazuju uspjesi učenika na pomenutim takmičenjima. Zavidni rezultati koje postižu učenici i nastavnici Škole za osnovno muzičko obrazovanje u Kolašinu jesu ono po čemu je ona prepoznatljiva među ostalim srodnim školama.

Ružica Rakočević

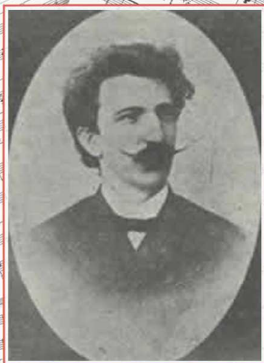

IZ CRNOGORSKE MUZIČKE ISTORIJE

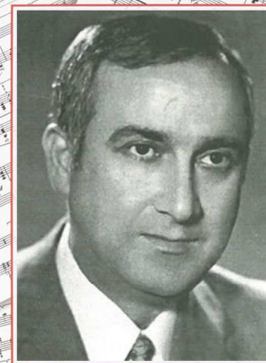
Koštana svirala

Jovan Ivanišević

Princ Mirko Petrović Njegoš

Cvjetko Ivanović

Koštana svirala, muzički spomenik iz vremena praistorije, stara oko 40 000 godina, nađena je u Crvenoj Stijeni (pećini kod Nikšića).

Najstariji značajni tragovi muzičke kulture u Crnoj Gori su ahivski podaci o kotorskim orguljama, iz 1488. godine, postavljenim u Katorskoj katedrali.

Najstarije pjevačko društva je „Jedinstvo“ iz Kotora, osnovano 1939.godine.

Jelisaveta Popović (1854.-) je prva crnogorska kompozitorka. Pisala je horske i solo pjesme.

Prva crnogorska vojna muzika je osnovana 1871. godine na Cetinju na inicijativu knjaza Nikole koji je želio da stvori vojni orkestar za potrebe vojske i potrebe dvora, kao i da doprinese razvoju crnogorske nacionalne muzike. To je bio prvi profesionalni muzički ansambl. Vojni muzičari su pored sviranja bili vični i ratovanju.

Autor prve crnogorske opere „Balkanska carica“ je Dionizije de Sarno San Đorđo (1856-1937). Libreto je rađen po drami knjaza Nikole Prvog Petrovića Njegoša. Napisao je još dvije opere (Gorde i Dane) i druga djela.

Jovan Ivanišević (1860-1889) je prvi školovani crnogorski kompozitor, koji je studirao u Pragu. U njegovim kompozicijama se prepoznaju elementi muzičkog romantizma.

Mirko Petrović Njegoš (1879-1918), sin knjaza Nikole, istakao se na polju muzike, iako nije bio školovan muzičar, dao je značajan doprinos razvoju crnogorske muzičke kulture, djelujući kao kompozitor i organizator. Prvenstvo je stvarao za potrebe dvora. Pisao je solo pjesme, plesove, marševe.

Ilija Lakešić (1908-1973) je komponovao prvu simfoniju u Crnoj Gori. Pisao je muziku i za kamerne sastave.

Jovan Milošević (1895-1959), prvi crnogorski melograf, horovođa i kapelnik Vojnog orkestra i inicijator osnivanja **prve muzičke škole u Crnoj Gori, Cetinje 1932.** godine, pri pjevačkom društvu „Njegoš“, njen je prvi direktor i nastavnik nekoliko predmeta. Sakupljao je, bilježio, harmonizovao i za hor obradio veliki broj pjesama.

Cvjetko Ivanović (1929-1994), prvi crnogorski muzičar član Društva za nauku i umjetnost (danas CANU), muzički urednik Radio Titograda i dirigent Simfonijskog orkestra pri Radio-Televiziji Crne Gore. Pisao je orkestarsku, filmsku i scensku muziku.

Borislav Tamindžić (1932-1992), stvorio je znatan broj horskih pjesama (“Biser Mara”, “Lov lovilo...”), djela orkestarske, kamernе, scenske i filmske muzike (Jovana Lukina, Čudo neviđeno, Beštije). Dobitnik je brojnih nagrada među kojima je i nagrada za životno djelo Udruženja kompozitora Crne Gore.

Crnogorska vojna muzika

CRNA GORA - NEUGASIVA BAKLJA SLOBODE

Kolijevka stihova Njogoša slavnog,
i ljepote svitanja Cetinja starog,
velike bitke je vodila sama, i
poslije svega ostala dama.

Bjelasica, Komovi, Durmitor, Lovćen...
to je ono za šta živjeti treba,
za njih se borila vjekovima dugim,
za njihov put do beskrajnog neba.

Bore dokazuju starost njenu,
Tara, Zeta, Piva i Morača,
sa njima Bojana i Jadransko more,
po kojem sunce korača.

Baklja slobode, Crna Gora,
koju niko ugasiti neće,
prelijepa zemlja rujnih zora,
koja u bolji život kreće.

Nađa Jeknić, učenica VII razreda
Literalna sekcija OŠ "Risto Manojlović"

CRNA GORA - NEUGASIVA BAKLJA SLOBODE

Ko-li-jev-ka sti-ho-va Nje-go-ša sla-vnog i lje-po-te svi-ta-nja Ce-ti-nja sta-rog.
 Ve-li-ke bi-tke je vo-di-la sa-ma i po-sli-je sve-ga je o-sta-la da-ma.
 Bje-la-si-ca, Ko-mo-vi, Dur-mi-tor, Lo-vćen, to je o-no za-šta ži-vje-ti tre-ba.
 Za njih se bo-ri-la vje-ko-vi-ma du-gim, za nji-hov put do be-skraj-nog ne-ba.
 Bo-re do-ka-zu-ju sta-rost nje-nu. Ta-ra, Ze-ta, Pi-va i Mo-ra-ča
 sa nji-ma Bo-ja-na i Ja-dran-sko mo-re po ko-jem sun-ce ko-ra-ča.
 Ba-klja slo-bo-de Cr-na Go-ra ko-ju ni-ko u-ga-si-ti ne-će,
 pr-li-je-pa zem-lja, ruj-nih zo-ra, u bo-lji ži-vot-kre-će.

KAKO JE BILO PRIJE NAS

Intervju: Srećko Medenica

Na samom početku druge polovine prošlog vijeka, izgradnjom Doma kulture, u našem gradu počelo je ozbiljno bavljenje muzikom. O tom periodu, odnosu Kolašinaca prema umjetnosti i građenju kulturnog identiteta grada, duhu jednog drugačijeg vremena, svojoj višedecenijskoj vezanosti za muziku, pričao nam je Srećko Medenica, bivši uspješni rukovodilac privrednih kolektiva, lokalni politički funkcioner i dugodišnji predsjednik Školskog odbora naše ustanove.

“Prvi pravi ozbiljni počeci bavljenja muzikom ili učenja muzike notalno, kako smo mi govorili, „na note“, počeli su izgradnjom novog Doma kulture. To je bio, ili kraj 1953-će, ili početak sledeće godine. Imao sam šest godina i još nijesam bio krenuo u osnovnu školu kada sam počeo da učim note. Prije slova naučio sam note, u orkestru violina, koji je formirao pokojni Vaso Minić. Bio je divan čovjek,

a pored toga je nas je učio notama i sviranju na violini, bio je i uspješan privrednik, jedan od utemeljivača nekadašnje “Impregnacije”. - sjeća se Medenica.

Uz Minića, koji je djecu učio sviranju na violini, radila je i nastavnica klavira Rajka Mulević, koja sada živi u Beogradu. U to doba, kaže Medenica, Minić je nabavio polukoncertni klavir “Petrof”. Tako je počelo ozbiljno učenje muzike u našem gradu.

“Sjećam se da je prva pjesma, koju smo notalno odsvirali, bila “Višnjičica rod rodila, od roda se posavila...”. U orkestru nas je bilo malo više u početku, ali su neki vremenom odustajali. Orkestar je bio sačinjen od solo, prvih i drugih violina, koje smo mi zvali pratnja. Ja sam bio solista. U orkestru su još bili pokojna Nada Lazarević, Duško Simonović, Pavle Terek (Mađar, koji je u tom periodu sa porodicom živio u Kolašinu), pokojni Zoran Šćepanović i Vera Nišavić.”- prenosi Medenica sjećanja s početka 50-ih godina prošlog vijeka.

Orkestar, koji je osnovao Minić, održao se do 1962. godine, a učenici su, iz godine u godinu, napredovali. Probe su se održavale četiri puta sedmično. Bez malih muzičara nijesu se tada mogle zamisliti školske priredbe, opštinske proslave i ostali kulturno umjetnički događaji. Kada su članovi orkestra završili osnovnu školu, prestao je da postoji i orkestar.

“Sjećam se da smo na zadnjem koncertu svirali Betovenov koncertino. To je bio naš maksimum koji smo dostigli. Pošto nije bilo gimnazije u Kolašinu, svi su otišli u srednje škole, ja u Pljevlja, drugi na razne strane, pa je to bio kraj organizovanog, ozbiljnog učenja muzike. Violinu sam učio i od jednog Bjelorusa, veterinara Lebedinskog. Kod njega sam išao da uzmem poneki čas.”- priča naš sugrađanin o svojim počecima bavljenja muzikom.

Nije “orkestar violina” bio jedini segment muzičkog života varoši u tom periodu. Uspješan je bio i gradski orkestar tambura. U osnovnoj školi, podsjeća Medenica, nastavnik Momo Bulatović- Cviko, organizovao je i vodio i đački tamburaški orkestar, koji je trajao nekoliko godina. Izuzetno aktivna i produktivana je bila i folklorna sekcija u KUD-u “Mijat Mašković”.

Orkestar violina 1958. godine

Školski hor 1958. godine

KOLAŠINSKI ČAROBNI ZVUCI

“Na Brezi je tada bila velika jedinica Jugoslovenske narodne armije (JNA). Oni su imali svoj orkestar, kako smo ga mi zvali, „diksilend“ sastav, u kojem je bio saksofon, truba, klarinet, harmonika, bubanj... U tom sastavu bilo je šest - sedam profesionalnih muzičara oficira. Oni su nas podučavali i pratili na mnogim takmičenjima. Tada, dok sam ja učio violinu, postojao je i gradski hor koji je vodio Stevo Ristić, šnajder.” - sjeća se naš sagovornik.

To je bilo vrijeme kada je Medenica počeo pokazivati i zavidne vokalne sposobnosti. U osnovnoj školi je postojala vokalna sekcija i organizovana su razna takmičenja. Uz Medenicu, izuzetan talenat za pjevanje pokazivala je i Branka Šćepanović, njegova školska drugarica, a kasnije poznata interpretatorka izvornih pjesama. Veoma veliki trud i entuzijizam u školskoj muzičkoj sekciji, kaže Medenica, ulagala su nastavnice Milka Hadžić i Anka Ivezić.

“Kada smo 1962. godine završili osnovnu školu, Branka je u Podgorici upisala Muzičku školu, a ja u Pljevljima gimnaziju. Radio Titograd je tada organizovao takmičenje pod nazivom „Mikrofon je vaš“. Branka je pobijedila u narodnoj, a ja sam interpretirao pjesmu, jednog od tada najpopularnijih pjevača zabavne muzike u Jugoslaviji, Đorđa Marjanovića „Mjeseče srebrni, plovi daleko ti...“ Bio sam prvi glas Radija Titograd. Marjanovića sam kasnije upoznao u Pljevljima, neposredno poslije tog takmičenja, kao učenik prvog razreda gimnazije” - priča Medenica o svojim prvim muzičkim nagradama.

Iako je dugo pokušavao da zadrži znanje sticano od Vasa Minića, 1963. godine, sa pojavom Bitlsa, prevagnula je naklonost prema gitari. Prve akorde pokazao mu je Duko Ivezić. Medenica se sjeća da je dugo svirao zajedno sa Milutinom Drekalovićem Bagom i bili su uspješni na nastupima u Pljevljima, svirajući u đачkom orkestru. Kasnije je gitaru svirao i u studentskom orkestru, ali i u vojsci.

Prve akorde na gitari Medenica je pokazao i Borivoju Abramoviću- Ćuretu, osnivaču kolašinskog rok benda “Galaksija”. Bend su, pored Ćureta, činili bubnjar Vojo Bulatović, naš slikar, Vejo Vlahović je bio vokalni solista, a svirali su i Bato Medenica i pokojni Zoran Bulatović- Zof.

Kolašin je, tokom druge plovine prošlog vijeka, imao pravi građanski “šmek”, a priredbe, koncerti, zabave, ali i gostovanja najpoznatijih imena estrade tog doba, bili su uobičajeni. Dom kulture, stari hotel Bjelasica, bašta kuće Lješnjaka, a kasnije Motel i “aneks” novog hotela, bila su mjesta zabave sugrađana, ali i njihova navika.

Matija Bulatović i Blažo Drašković, VI razred

Vojni orkestar i hor 1951. godine

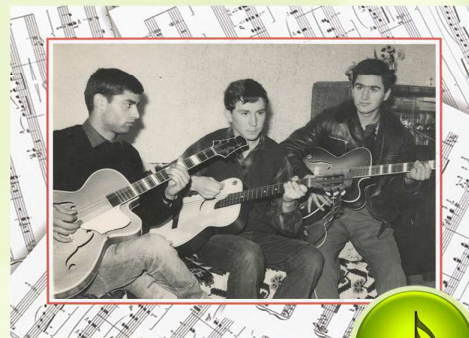
Tamburaški orkestar

Rajka Mulević

VIS “Galaksija”

*Srećko Medenica
u sredini*

NAŠI ODSJECI

U našoj školi postoje tri instrumentalna odsjeka- klavir, harmonika i gitara. Nastavu klavira izvode Mirjana Peković, Marija Bulatović, Marija Stanišić i Aleksandra Medved. Nastavnica harmonike je Ivana Peković, a gitare Milena Vračarić.

Učenice i učenici iz njihovih klasa, izdvojili su ono što je njima bilo interesantno o instrumentima koje sviraju.

O KLAVIRU

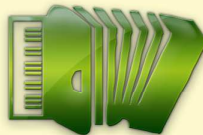

„Život je kao klavir. Bijele dirke su za srećne trenutke, a crne su za tužne trenutke. Ali, zapamtite, potrebne su sve dirke zajedno kako bi muzika bila potpuna“. (Facebook)

Opšteprihvaćeno mišljenje je da je prvi klavir izumio **Bartolomeo Kristofori** - italijanski graditelj instrumenata. Klavir se od ostalih tadašnjih instrumenata sa dirkama razlikovao po načinu dobijanja tona. Na njima se ton dobijao korišćenjem mehanizma gavranovih pera, koja su okidala žice i tako proizvodila ton. Kod klavira je Kristofori napravio mehanizam čekića koji udaraju u žicu i proizvode zvuk. Ideju je prvi put realizovao oko 1720.godine. Prednost ovakvog mehanizma je u tome što je na klaviru izvođač mogao da kontroliše jačinu zvuka, tj. da proizvodi i tihe i glasne tonove. Zbog toga su se prvi klaviri zvali „*piano e forte*“ . Razvoj mehanike se nastavljao u Engleskoj i Beču, po kojima su razvijeni mehanizmi i dobili imena. Danas je dominantna engleska mehanika.

8

Kako da sačuvamo klavir

Ako se pravilno čuva, u zvuku svog instrumenta uživaćemo dugi niz godina.

-Odgovarajuća pozicija: Mjesto gdje stoji klavir treba pažljivo odabrati jer je on suviše težak za pomjeranje. Pod koji je neravan ili vibrira može da poremeti rad instrumenta.

-Direktno izlaganje suncu: Klavir mora da bude zaštićen od direktnog izlaganja suncu, grijalici, radijatoru. Najgore mjesto za postavljanje klavira je pored prozora, gdje je on pod direktnim uticajem sunčevih zraka, vjetra i prašine.

-Brisanje prašine sa instrumenta: Nagomila prašina unutar klavira će sigurno uticati na rad instrumenta i njegov zvuk. Zato mekom krpom nježno brišimo spoljašnjost instrumenta.

-Zaštita od vlage: Kišni dani su posebno opasni. Zatvarajmo prozore i vrata kako bi spriječili da vlaga napadne instrument.

-Sviranje čistim rukama: Prije sviranja treba oprati ruke. Kada

završimo sviranje, obrišimo dirke mekom krpom. Dirke nikada ne treba brisati alkoholom ili nekim drugim sredstvom, jer se može uništiti instrument.

-Brisanje gornje ploče klavira: Nikada ne treba postavljati neki predmet direktno na instrument. Na taj način možemo da oštetimo instrument i da proizvedemo čudne vibracije.

-Redovno sviranje klavira: Kao i svi drugi instrumenti, klavir gubi svoj zvuk ako ga duže vrijeme ne sviramo. Veoma je teško da se poprave dirke koje su se zalijepile zbog dugog perioda stajanja.

-Kada ne koristimo klavir: Zatvarajmo poklopac instrumenta kako bi spriječili upadanje prašine .

-Redovno štimovanje klavira: Da bi zadržao lijep zvuk i dinamiku- klavir zahtijeva redovno štimovanje.

Marija Rakočević i Marija Živic, V ref. razred

O HARMONICI

Harmonika-instrument duše „Instrument koji dušu nosi čarobno zanosi, srcu iskreno ugađa srce mu se iskreno klanja, dok razum ostaje zadivljen-harmonika!“ (*muzicari.org, blog*)

Harmonika je instrument sa klavijaturom ili dugmadima, mijehom i besevima i ima dugu istoriju. Smatra se da je prvu harmoniku konstruisao Kristijan Fridrih Ludvig Bušman 1822.g. u Berlinu.

Kada govorimo o harmonici ne možemo a da ne pomenemo Zorana Rakića, velikog muzičara, kompozitora, dobitnika raznih nagrada i osvajača „Svjetskog Trofeja“ u Karakasu. On je odigrao značajnu ulogu u metodici nastave harmonike .Napisao je 6 zbirki „Harmonika“ za nižu muzičku školu. Iz tih zbirki učimo i sazrijevamo moji drugari i mi. Pored toga što je čest član mnogih međunarodnih takmičenja, osnivač je Internacionalnog festivala harmonike „Akordeon Art“. Nadamo se da će u budućnosti, naši drugari ,a možda i mi, biti dio ovog impozantnog festivala, koji okuplja veliki broj nadarenih i spretnih harmonikaša. Rakićevi nasljednici su njegovi studenti, među kojima se našla i naša nastavnica Ivana Peković. Ona je, za nas, priznati harmonikaš, što

potvrđuju brojne nagrade kojima je okitila našu školu. Kolege o njoj govore biranim riječima i sa puno poštovanja, kako na državnim, tako i međunarodnim takmičenjima.

Harmonika se lijepo kombinuje i sa drugim instrumentima: klavirom, gitarom, violončelom... Zamislite spoj harmonika-gusle. To nas odmah asocira na muzičku porodicu Peković iz Kraljeva, koja tradicionalno dugo svira gusle. Nikola Peković nije nastavio tradiciju porodice, već se okrenuo harmonici.

Ostvaljao nas je bez daha svojim sviranjem, kojim je pokazao široke izvođačko-tehničke mogućnosti harmonike, virtuozičtetom, a trenuci improvizacije su nas bacali u zanos. Svake nedelje smo pratile šou „Ja imam telenat“ i navijale za ovaj neobičan, lijep spoj, koji je i pobijedio. Nikola dalje nastavlja da živi svoje snove uz pratnju harmonike, osvaja brojne nagrade na takmičenjima u inostranstvu. Član je žirija mnogih međunarodnih takmičenja. Iako ima samo 24 godine on je već doktor harmonike, putuje po svijetu, svira i radi sa mnogim inostranim profesorima koji su doprinijeli razvoju harmonike.

Milena Rondović i Anđela Vlahović, VII ref. razred

O GITARI

Lauta

Današnja klasična gitara vodi porijeklo još iz srednjeg vijeka i arapske kulture. Naime, Arapi su naselili Španiju i širili svoju kulturu, a samim tim i muziku, te se u ovom periodu pojavljuje žičani, tržački instrument arapskog naziva **al'ud**. Iz ovog instrumenta u vrijeme renesansne kulture nastaje evropska **lauta**, koja je bila najpopularniji instrument tog vremena. Ona je bila nezaobilazni element svih muzičkih sastava i uličnih **putujućih svirača** koji su bili veoma popularni kao atrakcija među publikom. Prva **gitara**, najsljednija današnjoj nastaje tokom 18. vijeka u Italiji i Francuskoj, a njen razvoj, može se reći, traje i do današnjih dana.

Drugi instrumenti u Evropi su u to vrijeme bili već takoreći razvijeni (poput klavira, violine i sl.), dok je taj put kod gitare išao nešto sporije. Gitara je svoju popularnost doživjela tek krajem 19. i početkom 20. vijeka kada su se pojavili prvi značajniji kompozitori poput Maura Đulijanija, Fernanda Sora, Franciska Tarege, Enrikea Granadosa, Isaka Albeniza i drugih. Veliki učinak u popularizaciji ovog instrumenta je imao i čuveni gitarista 20. vijeka, virtuoz **Andres Segovia** (1893-1987) koji je prenio klasičnu gitaru iz malih salona buržoskog društva u velike koncertne dvorane. Ovaj umjetnik je među prvima utemeljio tehničke norme na kojima se zasniva današnje sviranje gitare, dok je publici nesumnjivo probudio ljubav ka ovom instrumentu, a daljim generacijama stvorio znatiželju ka istraživanjem o svim mogućnostima koje gitara nudi.

Andres Segovia

Putujućii svirači

Andres Segovia

Repertoar za gitaru je veoma bogat muzikom iz svih epoha, od renesanse, preko baroka pa sve do današnje moderne muzike pisane za klasičnu gitaru i kompozitora kao što su: Leo Brauer, Roland Diens, Dušan Bogdanović i drugi. Naš svakodnevni kulturni i zabavni život je postao nezamisliv bez ovog instrumenta na kome se izvode ozbiljna muzička djela, ali i aktualna popularna muzika.

KAKO SMO OBILJEŽILI DAN ŠKOLE

Tradicionalno, kraj školske 2015. godine, ali i 36 godina postojanja kolašinske Škole za osnovno muzičko obrazovanje (ŠOMO) obilježen je koncertom. Izražavajući zadovoljstvo uspješnom školskom godinom i ostvarenim rezultatima na takmičenjima, direktorica ŠOMO Ružica Rakočević, najuspješnijim učenicama na XLII Muzičkom festivalu mladih Crne Gore u Herceg Novom uručila je diplome.

Pored naših učenika, nastupila je mlađa pjevačka grupa KUD-a „Mijat Mašković“, kao i učenica bjelopoljske muzičke škole, pijanistkinja Dina Grandov i bivši učenik Miljan Lakićević.

Godišnji Koncert
Godišnji Koncert

Osnovne muzičke škole
u Kolašinu

Koncertna sala Muzičke škole
Ponedjeljak 08.06.2015. sa početkom u 19.30 h

Hari
- Himna CG
- Plamen - A. Gajević
- Makedonska himna - T. Šalovski
- Balkan peča - Z. Bilal
Dijagnoz: M. Čavotar

Dobrić Gala, klavir - III ref.
Dubnica 1 :
- Zlatne lise na 42-om Muzičkom festivalu mladih Crne Gore u Herceg Novom;
- I nagrade na međunarodnim takmičenjima „Davorin Jerko“ u Beogradu;
- XIX pijanističko takmičenje u Šapcu;
- Fantast 2015 "u Bečju"
- Slavenski u Novom Sadu
- Enda - H. Letman
- Severna pjesma - P. Čajkovski
Klasa: V. Šeganović

Tatje Vukosavlje, harmonika - III ref.
Dubnica 1 i nagrade na međunarodnim takmičenjima „Fantast 2015“ u Bečju
- Ljetna peča - E. Mijat
- Muzičar iz Bečera - T. Šink
Klasa: I. Petrović

Tina gitar
Dubnica 1 i nagrade na 42-om Muzičkom festivalu mladih Crne Gore u Herceg Novom;
- Godišnji Nada, IV ref.
- Rakočević Anđa, IV ref.
- Dobrić Tara, III ref.
- Muzet - G.F. Telem
- El noble - španjolska narodna pjesma
Klasa: M. Vrančić

Dino
- Dobrić Gala, klavir - III ref.
- Medena Katarina, klavir - VI ref.
- Pleš balabala - P. Čajkovski
Klasa: M. Bolanović, V. Šeganović

Tina harmonika
- Bendorić Milena, VI ref.
- Vlahović Anđela, VI ref.
- Društvo Miletina, VI ref.
Dubnica 1 i nagrade na 42-om Muzičkom festivalu mladih Crne Gore u Herceg Novom;
- Čarobno nadgrižanje - A. Senković
- Tu muškarac - B. Karanđelić
Klasa: I. Petrović

Dino
- Sakušić Hristina, klavir - III ref.
- Sakušić Hristina, klavir, VI ref.
- Tuzla imenik - E. Puzović
Klasa: M. Bolanović, V. Šeganović

Godišnji Nada, gitara - IV ref.
Dubnica 1 i nagrade na međunarodnim takmičenjima „Fantast 2015“ u Bečju
- Čika An - M. Štefan
- Enda iz 7 - L. Bauer
Klasa: M. Vrančić

Jelanić Jovana, klavir - V
Mali crnac - S. Džonić
Klasa: M. Bolanović

Draković Blažo, klavir - V
Sonata G - J. Gajdara
Klasa: M. Petrović

Jovana Bolanović - vokal
- Ave Maria - F. Schubert
- Pranje M. Čavotar

Begović Nada, gitara - VI
Dubnica 1 i nagrade na međunarodnim takmičenjima „Fantast 2015“ u Bečju i II nagrade na međunarodnim takmičenjima u Tuzi
- Kafe iz 2 - V. Ivanović
- Pobjednik - J.S. Ribić
Klasa: M. Vrančić

Gratić
- Mlada pjevačka grupa KUD-a „Mijat Mašković“, Kolašinska Dobrićica II nagrade na vokalnom crno-hercegovačkom i Negotinska
- Zlatni predak i maza na Danuza (Mozart)
- Pjeva dragi otaku (J. Vujanović)
- Rukovoditelj grupe
- Danos Sakušević

Dina Grandov, klavir - VI
SOMEO Beška Peđa
- Enda iz 50, op. 749 - K. Čeranić
- Pjesma bez riječi - F. Mendelsohn
- Pogrešno V. Šeganović

Miljan Lakićević, harmonika ISS
- Vasa Pavić - Poljorica
Dubnica 1 i nagrade na međunarodnim takmičenjima u Tuzi
- Rondo capriccioso - V. Zokotajev
Klasa: Ivana Mendović

TREMA KAO EMOCIJA U IZVOĐAŠTVU

Vanja Šćepanović je rođen septembra 1986. godine u Kolašinu, Republika Crna Gora, gdje je i započeo svoje osnovno umjetničko obrazovanje u JU Školi sa osnovno muzičko obrazovanje, Kolašin. Nakon osnovne škole upisuje srednju školu za muziku i balet „Vasa Pavić“ u Podgorici, inicijalno opšti smjer, a kasnije i instrumentalni smjer – klavir. Godine 2010. završava osnovne studije klavira na Muzičkoj akademiji u Cetinju, Univerziteta Crne Gore, a nakon toga i Master i Specijalističke akademske studije klavira na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu, Univerziteta umetnosti u Beogradu. Trenutno je student Doktorskih akademskih izvodačkih studija, na istom fakultetu.

Vanja Šćepanović je veoma rano počeo da se bavi pedagoškim radom, nakon završene srednje muzičke škole. Svoju pedagošku karijeru je započeo u JU Školi za osnovno muzičko obrazovanje u Kolašinu, gdje je bio angažovan kao profesor klavira. Njegovi učenici su dobitnici brojnih nagrada i bili laureati u zemlji i inostranstvu. Član je žirija na mnogim pijanističkim takmičenjima.

Sve scenske umjetnosti podrazumijevaju javno izražavanje, kod koga je psihička i fizička napetost neizostavna komponenta. Javno nastupanje može izazvati niz različitih emocija koje, na konstruktivan ili destruktivan način, utiču na izvođača i njegov nastup. Dakle, sve reakcije u procesu javnog izražavanja izazivaju slična psihofizička stanja kod izvođača, inkorporirana u terminu – trema. Pojam trema (lat. *tremere* – drhtati) označava određen skup stanja, konstruktivnih ili destruktivnih, koja izazvaju različite mentalne i biološke reakcije u procesu izvođaštva. Sam pojam *trema* kod većine scenskih umjetnika ima negativnu konotaciju. Međutim, trema ima i svoje pozitivne strane. Ona unosi određeno uzbuđenje i daje snagu izvođenju, a takođe i pojačava kreativnost umjetnika.

Sa druge strane, trema može da izazove i negativne ili destruktivne aspekte u procesu izvođenja. Oni predstavljaju ozbiljan problem jer djeluju blokirajuće na interpretacioni proces, ili još važnije, utiču na slobodu disanja kao esencijalne biološke funkcije čovjeka. Mogu izazvati i grčenje mišića i time ograničiti slobodu pokreta, ili izazvati memorijske praznine. U mnogim laboratorijskim istraživanjima utvrđen je „U“ odnos između količine napetosti ili uzbuđenja i uspješnosti izvođenja. Na osnovu toga ustanovljeno je da je uspješnost u umjereno teškim zadacima bolja pri umjerenom napetosti. Ako je napetost niska ili prejaka, uspješnost izvođenja će biti smanjena – otuda zakrivljeni „U“ odnos.

Psihološka istraživanja pokazala su da se trema ispoljava na tri načina:

1. **fiziološki aspekti** – ubrzani otkucaji srca, znojenje, velika koncentracija protoka adrenalina kroz tkiva (adrenalin izoštrava čula, pa izvođač postaje senzibilniji),
2. **kognitivni (psihološki) aspekti** – prediktivno opažanje negativnih situacija i predviđanje problema koji mogu iz njih da proisteknu,
3. **bihеvioralni aspekti** – promjene u ponašanju i izbjegavanje javnog izvođenja; ispoljava se i kroz veliki broj grešaka i slabiji kvalitet izvođenja (memorijske greške, nepoštovanje bitnih oznaka u notnom tekstu itd).

Fiziološki aspekti treme. Mišićna napetost cijelog tijela je najučestalija fiziološka reakcija na javnom nastupu. Naime, pri svakom pokretu sviranja mišić koji je aktivan je napet, a onaj koji je pasivan je opušten. Međutim, ako su svi mišići podjednako napeti nastaje mišićni grč i izvođač će biti onemogućen u procesu izvođenja, jer je sviranje precizna i složena motorna vještina. U vezi sa tim, lakše ćemo se osloboditi mišićne napetosti ako se prouče fizički i fiziološki procesi koji se nalaze u osnovi sviranja instrumenta i koji utiču na pravilan razvoj instrumentalne tehnike, utemeljene na prirodnim i tačno koordinisanim pokretima.

Jedan od načina kontrole mišićne i živčane napetosti jeste ovladavanjem i kontrolom slobodnog disanja za vrijeme pripreme za nastup, kao i u toku nastupa. Disanje je jedna od glavnih bioloških funkcija i jedan od glavnih faktora u procesu izvođenja. Prepoznavanje postojanja određene poteškoće, izaziva napetost, strah, pa čak i aritmiju kod izvođača, zbog čega se stvara živčana napetost koja utiče na disanje (izvođač prestaje da diše). Najbolji način za prevazilaženje teških mjesta jeste da se prije njih lagano izdahne (pri čemu se mišići opuštaju, a samim tim i svirački aparat postaje fleksibilniji i efikasniji), a da se za vrijeme sviranja istih mjesta pluća svjesno napune vazduhom. Disanje sa muzikom i svjesno uspostavljanje ovog odnosa zahtijeva preciznu analizu tempa kompozicije, pulsa i granica dahova u frazama.

Mnogi izvođači zbog nemogućnosti samokontrole na sceni uzimaju sedative za redukciju fizioloških simptoma napetosti. Međutim, djelovanje smirujućih sredstava može previše da smanji napetost i anksioznost, pa se u tom slučaju izvođač ni malo ne brine o kvalitetu izvođenja. Mnogo zdravije i efikasnije tehnike za postizanje opuštenosti tijela i duha razvile su istočnjačke kulture. U takve tehnike spadaju *yoga*, *tai chia*, *aikido* i drugi različiti oblici meditacije koji uče kako postići optimalnu količinu napetosti uma i tijela. Pored ovih tehnika, veoma su korisni pristupi i tehnike koje koriste tijelo i različite vrste pokreta kako bi unaprijedile opšte psihičko i tjelesno stanje. Iz ove grupe tehnika izdvajaju se: *Aleksander tehnika*, *Feldenkrais metod*, *Progresivna mišićna relaksacija* i *Performance Wellness*. Iako veoma različiti, svi ovi pristupi koriste tijelo i pokret za iniciranje promjena na tjelesnom i psihološkom planu. Epistemološki razvoj sugerise na činjenicu da čovjek prvo uči kroz pokret, a tek onda kroz govor. Može se dakle reći da djeca nisu prelingvistička bića, već da je govor postkinetički fenomen. Stoga, glavni cilj ovih tehnika jeste da se izvođač oslobodi svih nepotrebnih i neadekvatnih pokreta i da se kinestetičkom reedukacijom uvedu novi pokreti, čime će se postići redukcija izvođačke i generalizovane anksioznosti.

Kognitivni (psihološki) aspekti treme. Ova komponenta treme manifestuje se kroz pad koncentracije i misaoni proces koji odlikuje minucioznost, opažanje negativnih situacija i predviđanje problema koji mogu iz njih da proisteknu i mnoge druge disfunkcionalne kognicije. Način da se ona prevaziđe jeste da se promijeni percepcija situacije izvođenja. U tom smislu veoma važnu ulogu igra **zakon suprotnog učinka**. Ilustraciju zakona suprotnog učinka prvi put je naveo francuski psiholog i hipnotičar Émile Coué de la Châtaigneraie (Emil Kue). Prema *Marfijevom zakonu* Coué zaključuje da ako mislimo negativno (*ne mogu, ne smijm, ne usudujem se*), nećemo biti u stanju da to i izvedemo.

Koliko je izvođač uspješan na javnom nastupu, pod uticajem treme, uveliko zavisi od njegovih stavova. Mnogi svoje uspjehe povezuju sa **osjećanjem vrijednosti**. Sa stanovišta racionalnog, potpuno je besmisleno povezivati rezultate sa vrijednostima čovjeka. Veoma je važan i osećaj **granica tolerancije**. Mnogi izvođači su svjesni samo donje granice tolerancije. Kod izvođača ona obično predstavlja količinu grešaka koju izvođač postavlja sebi, prvenstveno u tehničkom smislu. Prihvatanjem mogućnosti greške postiže se povećanje šansi za uspjeh. Usvajanje **konstruktivnih stavova** i izbjegavanje riječi koje uključuju obavezu i negativitete, kao što su: *treba, moram, ne smijem, ne mogu*, imaju velikog uticaja u formiranju i učvršćivanju ega izvođača. Naime, niko ne uživa kada je prisiljen na nešto, pa nesvjesno na te riječi reaguje protestnim ponašanjem. Ako umjesto toga izvođač svoje stavove gradi na riječima: *mogu, hoću, želim*, nesvjesni um će imati osjećaj sopstvenog izbora, što će doprinijeti u ostvarivanju cilja. Još jedna od učestalih reakcija izvođača jeste stanje **samohendikepiranja**. U ovom stanju, izvođači pokušavaju da se opravdaju kod svojih kolega tako što će unaprijed ponuditi izgovore za neuspjeh. Želja da imaju objašnjenje za neuspjeh izvođenja može eskalirati čak dotle da sabotiraju vlastitu izvođačku sposobnost. **Motivacija** takođe igra važnu ulogu. Bit pozitivne motivacije je u vrijednostima same muzike i osjećaju ispunjenosti i uživanja koje muzika daje izvođaču. Stoga je poželjno, u stresnim situacijama, sjetiti se ljubavi prema muzici i zadovoljstva koje muzika može da pruži.

Postoje i drugačije vrste misli koje izvođač može otkriti vježbom, a to su **automatske misli**. Pojam automatske misli dolazi iz kognitivne psihoterapije, a njihov cilj je promjena navike destruktivnog razmišljanja. Automatske misli su one misli koje se pojavljuju spontano, bez svjesnog razmišljanja. Usvajanjem konstruktivnih stavova automatske misli se mogu zamijeniti svjesnim i konstruktivnim, a negativne slike pozitivnim. Još jedan od problema sa kojim se suočavaju izvođači jesu česte **automatske procjene** (bez zapažanja). U svakom kreativnom činu postoji faza nadahnuća, koju prejudicirane procjene mogu da zakoče i uguše njen suptilni i iščekivani tok. Dakle, procjenama nije mjesto na nastupu, već je pravi trenutak za procjene nakon nastupa.

Strahovi od nastupanja temelje se na iskustvima iz prošlosti, a iskustvima se koristimo i da bi predvidjeli budućnost. Kada je izvođač napet znači da je iz sadašnjosti prešao u fantaziju o mogućim neuspjesima u budućnosti. Činjenica da je umjetnik dobro i kvalitetno pripremljen ne isključuje pojavljivanje treme. Isto tako, iskustvo samo po sebi ne isključuje tremu. Reputacijom izvođača rastu i očekivanja i samokritičnost. Stoga, odnos između stručnosti, količine uspjeha i treme je kompleksan. O estradnom izvođenju tačno je rekao Rimski Korsakov: „Ono je obrnuto proporcionalno stepenu pripreme“. Ta formula je tačna, bez obzira na to što ona ne iscrpljuje sve slučajeve i raznolikosti estradnog uzbuđenja. Paradoksalno, ali samo gledajući posledice možemo shvatiti uzroke njenog nastajanja. Budući da je napetost rezultat nevoljnih akcija, koje su izvan naše kontrole, izvođači treba da postanu svjesni njihove snage i njihovog postojanja i na taj način da je redukuju. Drugim riječima, cilj upravljanja stresom nije u njegovoj potpunoj eliminaciji već u njegovoj kontroli, kako bi optimalan nivo pobuđenosti bio prisutan. Samokontrolom možemo stvoriti mentalne i fizičke podrške ili stavove koji će omogućiti slobodan protok muzike, pa će se tada psihofizička stanja automatski prolagoditi zahtjevima muzike. U tom slučaju, trema postaje pozitivna snaga koja muzici daje zvučnost i energiju.

BILI SMO DOBRI DOMAĆINI MUZIČKOG FESTIVALA MLADIH CRNE GORE

Plakat festivala

Ružica Rakočević i
Dobrila Popović

Davor Novak

Milorad Ružić

U dugoj tradiciji postojanja, Muzički festival mladih Crne Gore, 39-i po redu, prvi put je organizovan na sjeveru Crne Gore, a naša škola bila je domaćin. Takmičenje se održalo od 7 do 11 maja 2012. godine. Talenat i kreativnost tokom trajanja te pedagoško-kulturne manifestacije pokazalo je preko 900 učesnika iz 14 nižih, 4 srednje muzičke škole i cetinjske Muzičke akademije.

Naša škola bila je, prema ocjeni učesnika, odličan domaćin, najtalentovanim mladim crnogorskim muzičarima. Podršku u organizaciji te manifestacije, čiji su pokrovitelji Ministarstva prosvjete i kulture i Opština Kolašin, pružio je i Centar za kulturu, a pomogli su nam i sponzori. Značajnu i korisnu podršku u realizaciji Festivala imali smo od Savjeta roditelja škole.

Takmičenje je održano u disciplinama: klavirska dua, kamerna standardna i nestandardna dua, vokalnoi i vokalno-instrumentalna dua, solo violina, viola, violončelo, kontrabas, zatim, solo harmnika, gitara i horovi.

Festival je, u Centru za kulturu, svečano otvorila savjetnica za muzičko scensku djelatnost u Ministarstvu kulture Dobrila Popović. Na svečanom otvaranju koncert je održao duo Davor Novak- klavir i Milorad Ružić-gitara, tadašnji profesor u našoj školi. U vrijeme održavanja Festivala, u Centru za kulturu, održan je koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra.

Pored velikog broja zlatnih, srebrnih i bronzanih lira, najuspješnijim učesnicima 39 Festivala mladih muzičara, dodijeljene su i specijalne nagrade. Te nagrade osvojili su harmonikaši Boško Tujković iz tivatske muzičke škole u pretkategoriji, Kolašinac Miljan Lakićević u prvoj i u četvrtoj kategoriji i Nevzad Demirović, učenik podgoričke škole „Vasa Pavić“. Iz iste škole specijalnu nagradu dobili su violinisti Miljan Stanišić i Luka Perazić u pretkategoriji i prvoj kategoriji. U četvrtoj kategoriji, u istoj disciplini, najbolja je bila Tijana Rončević iz podgoričke škole „Andre Navara“. Najuspješniji u disciplini violončelo bili su Kosta Popović iz Bijelog Polja, koji je svirao u drugoj i učenik „Andre Navara“ Eden Sekulović u četvrtoj kategoriji.

Najuspješnija klavirska dua bila su iz škola „Dara Čokorilo“ iz Nikšića i sa cetinjske Muzičke akademije. Specijalnu nagradu u toj disciplini u prvoj kategoriji osvojili su Mija Ljuka i Teodora Danilović, a u četvrtoj sestre Ana i Ida Muratagić.

Specijalna nagrada u disciplini kombinovanih dua pripala je Tamari Knežević i Angeli Mijušković u sedmoj kategoriji. Najbolji kombinovani duo sa klavirom na festivalu, čiji smo bili domaćini, bio je iz barske muzičke škole. Specijalnom nagradom u toj disciplini nagrađene su Jovana Popović i Alesja Palucina.

Naš grad je u maju 2012.g., prema ocjeni mnogih sugrađana, bio oaza umjetnosti, talenta i mladosti. Organizacijom takmičenja omogućili smo, između ostalog, turističku promociju Kolašina i maksimalnu popunjenost smještajnih kapaciteta.

Crnogorska sinfonijski orkestar

PISALI SU O NAMA

Učenci Škole za osnovno muzičko obrazovanje vrijedno vježbaju gledajući ka gradilištu svoje nove škole

„Zlatne lire“ iz muzičke barake

Jovan Miladinović i Bobana Glavićević

Za male kolašinske muzičare i njihove vrijedne nastavnice - barake su očigledno inspirativne. Nastava u školi za osnovno muzičko vaspitanje se odvija u prilično vremenim barakama, ali to očigledno ne smeta da se na pravi način spoji volja, talenti i entuzijazam onih koji su izabrali notu za svoje dokazivanje. Doduše - i deci i nastavnici ove škole imaju jedan veliki razlog dodatnog obhrabrenja. Iz baraka u kojima su im sada smještene učionice, gledaju gradilište, gdje se između ostalog gradi i Muzička škola za modernim kabinetima učionicama...

I dok se čekaju nove učionice i kabinete, motiva za rad i dokazivanje ne nedostaje. Potrudjujući se na rezultati koje učenici i nastavnici postižu na muzičkim takmičenjima. Sa Festivala mladih muzičara koji je održan u Pugošici, ka Kolašinu su ponovo krenule „zlatne lire“. Mijlan Lakićević u klasi nastavnice Ivane Peković u konkurenciji prethodne harmonika osvojio „zlatnu liru“. Takođe je duo harmonika - Jovan Miladinović i Bobana Glavićević -

Mijlan Lakićević i Bobana Glavićević - u klasi nastavnice Sonje Bulatović i Ivane Peković osvojio „zlatnu liru“ u prvoj kategoriji. Redaju se tako priznanja na zidovima „muzičke barake“. U pauzi između novih nota i novih kompozicija, zagledaju se kroz prozor da konstatuju kako gradilište škole napreduje.
Tekst i foto: Dr. Drašković

Obilježeno 35 godina Muzičke škole u Kolašinu

KOLAŠIN - Velikom godišnjim koncertom koji je uvijek osvježenje na kulturnoj sceni Kolašina, obilježeno je 35 godina postojanja Muzičke škole u ovom gradu. Na koncertu su između ostalih nastupili i dobrih priznanja na domaćim i međunarodnim takmičenjima kao što su Nađa Grđinić sa gitarom, pianistkinja Gala Dulović, duo harmonika Milena Rondović i Anđela Vlahović, čula se i gitara Nade Bego- vić. Pod dirigentskom palicom Marijane Čavor nastupio je i hor Muzičke škole. Mještovi orkestar u klasi profesorice Ružice Rakočević je između ostalog izveo i kompoziciju „Muzička svita“

Sa novom školskim zgradom i opremom dobili smo i uslove da na pravi način usmjerimo muzička interesovanja i talente najmlađih sugrađana - kazala je Ružica Rakočević, direktorka muzičke škole iz Kolašina.

Dr. D.

Zlatna lira u Kolašinu

Kolašnin - Na 38. festivalu mladih muzičara Crne Gore u Koturu učenici Škole za osnovno muzičko obrazovanje osvojili su četiri prve nagrade. Najbolji u prethodnoj kategoriji osvojili neklasični sastavi bio je kolašinski trio harmonika Bobana Glavićević, Jelena Bulatović i Jovan Miladinović u klasi nastavnice Sonje Bulatović i Ivane Peković. Zlatnu liru u prvoj kategoriji osvojili su i pianisti Petar Miladinović i Milica Popović u klasi nastavnika Vanje Šećeranovića. Najmlađi kolašinski muzičari tradicionalno se sa državnih i međunarodnih takmičenja vraćaju sa nagradama.

Predsjednik Kolašina Brajušković primio nagradne učenike

BRJUGO O MLADIMA: Brajušković sa nagradjenim muzičarima

Tamo de se harmonika čuje

KOLAŠIN - Bio je to događaj koji je razdrmalo i donio dosta nove energije Kolašinu. Naravno, potvrdio je vrijednost pedagoškog rada i značaj muzičkih talenata. Ovakvo je Festival muzičke omladine Crne Gore, čiji je domaćin bio Kolašnin, ocijenio predsjednik opštine Darko Brajušković.

Ne mogu se samo čekati plik

Uspjeh mladih kolašinskih muzičara i dobra organizacija motivisali su predsjednika opštine da u prvi plan stavi onih kada su neki projekti u pitanju. Organizacija festivala treba da motiviše i druge koji odobrovoljno vode institucije u Kolašinu ne smije limo da nam naredni dan liči na onaj prethodni. Oči smo ljudi da shvate da ne mogu da sjede u svojim karima čekajući da prime pliate - kazao je Brajušković.

Napravljeno više od 1000 s

Direktorica Osnovne muzičke škole iz Kolašina Ružica Rakočević je glavni teret organizacije. Dobila je priznanje i standard kako se nastave i ovakvi događaji. U njenih entuzijasta. Tako su predstavnice Savjeta roditelja Dragomir Šećeranović na čelu, svakog dana praktičare - napravljeno je i podijeljeno više od 1000 s

dobili novim školskim kompleksom. Kada pred sobom vidimo ovako uspješnu mladost našeg grada, to nas pokreće da učinimo sve da nam grad bude bolji i da se ovakvi rezultati ponove i u drugim oblastima društvenog života - kazala je Rakočević.

Prva gitara Kolašina

D.Š. Kolašinska Nađa Begošević četvrtog razreda ko-... Škole za osnovno muzičko obrazovanje osvojila je prvo mjesto u sviraću gitare na takmičenju u Beču, održanom od 12. do 17. maja. Drugo međunarodno muzičko takmičenje „Fantast 2013“ okupilo je talente koji su se nametnuli u muziciranju klavira, harmonike, gitare violine i tambura. Nađu Begošević, pobednicu takmičenja „Fantast 2013“ je to prvo međunarodno takmičenje u prošle godine na Festivalu mladih muzičara Kolašinu, osvojila zlatnu liru, što je u njoj ništa više ni u pomenutoj kategoriji. Nađa je u klasi nastavnice Ružice Rakočević osvojila i prvo mjesto u sviraću gitaru u prvoj kategoriji. Bila je ona i melodije koje

NA MEĐUNARODNOM MUZIČKOM TAKMIČENJU U BEČU PObIJEDILA NAĐA BEGović

le su, takođe teško, na sam bog toga još zadovoljnija, jer nije sam očekivala prvu nagradu na međunarodnom takmičenju - kazala je Nađa Begošević. Ona je dodala da joj je bilo najvažnije što je mogla da učije svoje vršnjake sa drugima zemlja kao sviraću. - Vjekom po sat dnevno, ali često sviram i duže, to jest kad god imam vremena. Sviranje za mene nije obaveza već zadovoljenje. Kada imam gitaru u rukama sam srećna. Sviram i sinteziser, ali volim i bubnjeve. rel sviranja gitare, što je joj prvi bitni životni opredjeljenje. Dobro pjeva i čuje je KUD „Mijat Mijatović“. Misli da je talentovana najviše čak od 14. godine. Ona je zaključila nastupa i direktorkini Muzičke škole Ružice Rakočević: je svakodnevno motivisati da joj boli. Profesorica Rakočević je hvalila odličnu organizaciju Muzičke škole „Petar Kolutić“ u Beču, kako i ostalima. Planim da budem učiteljica i da nastavim. Roditelji su mi ve podrška i prate moju želju ispriznače je mala Nađa.

Хармоникаши максимално

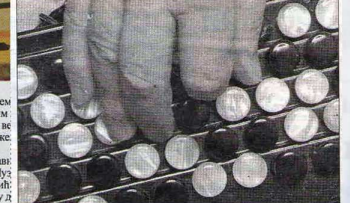
БИЈЕЛО ПОЉЕ - Nagradjeni na nedavno održanoj smotri učesnika crnogorskih Vojvodanskih festival klasične gitare

Nada Grđinić osvojila prvo mjesto u Novom Sadu. Učenice škole za osnovno muzičko obrazovanje Nada Grđinić i Nada Begošević osvojile su prvo i treće mjesto na Vojvodanskom festivalu klasične gitare u Novom Sadu. Objie učenice su u klasi nastavnice Milene Vračanin i do sada su imale zlatne nastupe i donosile nagrade i priznanja sa raznih međunarodnih i državnih takmičenja. D.Š.

Brjusković sa nagradjenim muzičarima

NAKON ZAVRŠENOG FESTIVALA U BAPU

Učenici nagrađeni učenicima Vuksanović je kazala da Kolašinska opština ima muzičku školu. Imao je i da naša djeca imaju mogućnost da se muzički napreduju. Činjenica je da su mnogi naši sugrađani, koji su u školu, završili i Muzičku akademiju i postigli zavidne uspjeha sredine. Sve to je i potvrda je da su naša djeca talentovana, kazala je Vuksanović, uručujući učenicima simbolične poklone.

Kolašinci najbolji harmonikaši u Crnoj Gori

Svešten harmonika Kolašinske muzičke škole osvojila je zlatnu medalju na 30. festivalu mladih muzičara koji je od 21. do 23. aprila održan u Bapu. Svešten koji čine Kolašinski osnovni Mladen Obradović, Milica Popović, Milica Popović, Milica Popović, Nikola Štepanović, Jovana D. P.

MEĐUNARODNO TAKMIČENJE U BEČU Nagradne sestre Dulović i Viktorija Tatić

Kolašnin - Pijanistkinje Gala i Maša Dulović iz kolašinske škole za osnovno muzičko obrazovanje (SOMO) osvojile su prve nagrade na V međunarodnom takmičenju „Fantast 2016“ u Beču. Takmičile su se u prvoj, odobro prethodnoj, u oštroj konkurenciji iz nekoliko država. Objie sviraju u klasi nastavnice Aleksandre Medved. Prvu nagradu osvojila je i harmonikašica Viktorija Tatić iz iste škole, koja je u klasi nastavnice Ivane Peković. D.Š.

M.M.

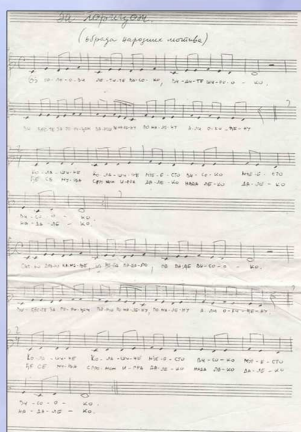
I OD NJIH SMO UČILI DA MUZICIRAMO

Milutin Knežević (15.03.1943.g.), profesor muzičkog obrazovanja i vaspitanja, počeo je da radi u Obrazovnom centru „Braća Selić“ 1985.g., kao nastavnik, a od 1990.g., sa osamostaljenjem Muzičke škole, postavljen je za v.d. direktora. Tri godine kasnije, izabran je za direktora Škole. Trudom, entuzijazmom i profesionalizmom dao je veliki doprinos i kao rukovodilac ustanove i kao nastavnik harmonike. Njegovi učenici uspješno su učestvovali na državnim takmičenjima, na kojima su osvajali značajne nagrade. Penzionisao se u februaru 2009. godine.

Sonja Bulatović (03.01.1952.g.), stručna učiteljica muzike. Počela je da radi 1987.g. u muzičkom odjeljenju, u okviru Obrazovnog centra „Braća Selić“. Bila je vrsni pedagog, stručna, tačna i dosljedna, što potvrđuju i brojne nagrade na državnim takmičenjima, koje je postigla radeći sa talentovanim učenicima. Njeni učenici osvojili su pet zlatnih, sedam srebrnih i pet bronzanih lira. Nakon 43 godine rada u prosvjeti, penzionisala se u decembru 2014.godine.

Nada Čubrilo (1946-2008.g.), na Muzičkoj akademiji u Sarajevu stekla zvanje nastavnice muzike. U muzičkom odjeljenju, u okviru Obrazovnog centra „Braća Selić“ počela je da radi 1985.g. U Muzičkoj školi radila je od osamostaljenja do 2008.g. Bila je nastavnica solfeđa sa teorijom muzike i hora. Učenici i kolege pamte je kao profesionalnu i savjesnu, a odlikovala je želja da što više znaja prenese generacijama kojima je predavala.

KONCERTNA SLIKOVNICA NAŠE ŠKOLE

Tokom minule godine u našoj školi izveli smo veliki broj koncerata, a izdvajamo: Koncertom smo, zajedno sa gostima iz JPU "Sestre Radović", obilježili i Svjetski dan djeteta 19. 11. 2015.g.

Na koncertu 16. jula prošle godine učenici VI razreda pokazali su svoja umijeća:

Osmomartovskim koncertom obradovali smo, kao i svake godine, naše majke. Gosti su nam bili vršnjaci iz OŠ "Vojin Čepić" Dragovića Polje.

Tradicionalno za sugrađane smo priredili i dva novogodišnja koncerta. ▾

Mini koncert povodom posjete Princa Nikole Petrovića našoj školi 28. jula 2015. godine

Njegovo Visočanstvo princa Nikolu upoznali smo sa istorijatom, radom i uspjesima naše škole. "Izuzetno mi je drago što sam upoznao ljude koji stvaraju kulturu u vrlo teškim uslovima. Bez kulture nema društva, a muzika je univerzalni jezik. Zbog toga mi je zadovoljstvo u ime Fondacije da pomazemo ovim stvaraocima. Ova djeca divno sviraju, i učiniću sve što mogu da se broj instrumenata obogati, pa da u ovoj školi bude i violina i flauta na primjer." - kazao je princ Nikola Petrović, podsjećajući da i sam svira flautu.

Od Fondacije Petrović Njegoš dobili smo donaciju od 1. 000 eura za kupovinu instrumenata.

NAGRAĐENI UČENICI

Učenici naše škole, iz godine u godinu, učestvuju na državnim i međunarodnim takmičenjima postizujući zavidne rezultate. Tokom ove školske godine osvojili su na:

XLIII Muzičkom festivalu u Podgorici: jednu zlatnu i četiri srebrne lire;
X Festivalu klasične gitare u Novom Sadu: jednu prvu i jednu treću nagradu;
V Međunarodnom takmičenju „Fantast 2016“: četiri prve i jedna druga nagrada
I Međunarodnom takmičenju mladih pijanista u Tivtu: jednu drugu nagradu;
Međunarodnom pijanističkom takmičenju „Banjalučki Bijenale 2016“: prva nagrada.

Učenicama još predstoje međunarodna takmičenja harmonike i gitare u Tivtu.

Gala Dulović, učenica IV razreda, ima veliko takmičarsko iskustvo, koje rado prepričava drugarima u školi. Bila je u klasi nastavnika Vanje Šćepanovića, sada nastavnice Aleksandre Medved. Gala već ima osvojenih 9 prvih nagrada na renomiranim pijanističkim takmičenjima i 1 drugu nagradu. Svojim uspjehom je zaslužila stipendiju za talente Ministarstva prosvjete i Fondacije „Rastemo zajedno“ Komercijalne banke AD Budva.

Nagrade:

V Međunarodno takmičenje „Fantast 2016“, Bečež - I nagrada
I Međunarodno takmičenje mladih pijanista, Tivat 2016.g. - II nagrada
Međunarodno pijanističko takmičenje „Banjalučki Bijenale 2016“ -I nagrada,
XLII Muzički festival Crne Gore, Herceg Novi, 2015.g. - Zlatna lira,
IV Međunarodno takmičenje „Fantast 2015“, Bečež - I nagrada,
XIX Međunarodno takmičenje mladih pijanista, Šabac, 2015.g. - I nagrada,
VIII Međunarodno pijanističko takmičenje „Slavenski“, Novi Sad, 2015.g.
- I nagrada,
XIII Međunarodno takmičenje „Davorin Jenko“, Beograd, 2015.g. - I nagrada,
XXVI Međunarodno takmičenje mladih pijanista „Flame“, Pariz, 2015.g.
- I nagrada
Međunarodno takmičenje „Mladi virtuoz“, Beograd, 2014.g. - I nagrada,
III Međunarodno takmičenje „Fantast 2014“, Bečež - I nagrada,

„Svako takmičenje za mene je važno i posebno, a, s obzirom da tek treću godinu sviram klavir, bilo ih je mnogo. Na takmičenjima upoznajem ljude, družim se, a što više ljudi poznajem, to više prilika dobijam da brže napredujem, imam koga da pitam i da sa nekim razmijenim informacije. Takmičenja su mi otvorila mogućnost da sviram i van granica Crne Gore. Time sam obogaćena za kulturno-istorijske znamenitosti, ljepote i čari koje nosi svaki grad. Posebno bih izdvojila takmičenje u Parizu 2015. godine. Imala sam priliku da upoznam ljude različitih narodnosti, posjetim Ajfelov toranj, katedralu Notr –Dam i muzej Luvr, ali i da svojim uspjesima dodam još jednu prvu nagradu.“

Maša Dulović, učenica III razreda, odsjek klavira, u klasi nastavnice Aleksandre Medved. Ove školske godine se prvi put takmičila i osvojila I nagradu na V Međunarodnom takmičenju „Fantast“ u Bečeju.

Maša ambiciozno planira nastupe na narednim takmičenjima.

„Dopada mi se učestvovanje na takmičenjima i sve što ih prati. Srećna sam što sam na prvom takmičenju osvojila prvu nagradu i planiram još uspješnih nastupa. Svejsna sam da je za to potrebno mnogo truda i odricanja, ali i spremna da dam sve od sebe.“

Nada Begović, mlada gitaristkinja, koja se tokom ove školske godine priprema za upis u srednju muzičku školu, svoj talenat je pokazala i dokazala na brojnim državnim i međunarodnim takmičenjima, kao i jednim solističkim koncertom. Nada je bila u klasi nastavnice Milene Vračarić. Tokom svog školovanja osvojila je na državnim i međunarodnim takmičenjima:

Nagrade:

XLIII Muzički festival mladih Crne Gore, Podgorica, 2016. – Srebrna lira,
X Vojvodina Guitar fest, Novi Sad, 2016. - III nagrada
V Međunarodno takmičenje „Fantast 2016“, Bečej - II nagrada
IV Međunarodno takmičenje „Fantast 2015“, Bečej - II nagrada,
III Međunarodno takmičenje mladih gitarista, Tivat, 2015. - II nagrada,
XLI Muzički festival mladih Crne Gore, Herceg Novi, 2014. - Srebrna lira,
III Međunarodno takmičenje „Fantast 2014“, Bečej - II nagrada
I Međunarodno takmičenje mladih gitarista, Tivat, 2013. - II nagrada,
II Međunarodno takmičenje „Fantast 2013“, Bečej - I nagrada,
XXIX Muzički festival mladih Crne Gore, Kolašin, 2012. - Zlatna lira,

Njeni uspjesi nagrađani su i stipendijom za talente Ministarstva prosvjete. Nada svojim prioritetom smatra usavršavanje.

„Tokom svog osnovnog muzičkog školovanja učestvovala sam na 10 takmičenja, ali nagrade koje sam osvajala nisu predstavljale moj krajnji cilj. Ono što mi je bilo važnije jeste sticanje iskustava i rada na sebi sa idejom da postanem što kvalitetniji muzičar. Posebno pamtim svoje prvo državno takmičenje u Kolašinu 2012. godine i osvojenu Zlatnu liru. Ono je obilježilo početak mog muzičkog obrazovanja i zauvijek me vezalo za gitaru. Takmičenja su mi pokazatelj dosadašnjeg znanja, umijeća i potvrda moje ljubavi prema instrumentu“.

Nada Grdinić je učenica V razreda, u klasi Milene Vračarić, a svoje slobodno vrijeme najčešće voli da provodi vježbajući gitaru. Nada je osvojenim nagradama i telentom zaslužila stipendiju Ministarstva prosvjete.

Nagrade:

X Vojvodina Guitar fest, Novi Sad, 2016.g. - I nagrada
XLIII Muzički festival Crne Gore, Podgorica, 2016.g. - Srebrna lira
V Međunarodno takmičenje „Fantast 2016“, Bečej - I nagrada
XLII Muzički festival Crne Gore, Herceg Novi, 2015.g. - Srebrna lira,
IV Međunarodno takmičenje „Fantast 2015“, Bečej - I nagrada,
XLI Muzički festival Crne Gore, Herceg Novi, 2014.g. - Zlatna lira,
III Međunarodno takmičenje „Fantast 2014“, Bečej - I nagrada.

Pored nagrada, Nada jako cijeni i iskustvo sa takmičenja.

“ Još kada sam počinjala da učim gitaru, otkrila sam da sviranje predstavlja za mene veliko zadovoljstvo i pruža poseban osjećaj, koji nemaju prilike da osjete drugi moji vršnjaci. Odlasci na takmičenja za mene predstavljaju spoj lijepog i korisnog, kao što je nedavno bilo u Novom Sadu. Upoznala sam djecu sličnih interesovanja, prisustvovala koncertima klasične gitare, šetala gradom u kojem sam prvi put bila. Svako takmičenje mi predstavlja novo iskustvo i rad na sticanju samopouzdanja. Sa velikim nestrpljenjem iščekujem svako novo takmičenje, kao što je takmičenje krajem maja u Tivtu“.

Viktorija Tatić, učenica IV razreda, odsjek harmonike, u klasi nastavnice Ivane Peković osvojila je sljedeće nagrade:

XLIII Muzički festival mladih Crne Gore, Podgorica, 2016.g. - Srebrna lira,
V Međunarodno takmičenje „Fantast 2016“, Bečej - I nagrada,
IV Međunarodno takmičenje „Fantast 2015“, Bečej - I nagrada.

„Zvuk harmonike mi se dopada još od malih nogu. Dok sam bila mala, često sam se igrala sa dječijom harmonikom, ne sluteći da ću jednog dana zaista biti ozbiljna harmonikašica. Moja nastavnica Ivana Peković, vrijedno radeći sa mnom, naučila me je muzičkim vještinama, pa sam već osvojila tri vrijedne nagrade, jednu na državnom i dvije na međunarodnim takmičenjima. Očekuje me još međunarodno takmičenje u Tivtu i nadam se da ću se i sa njega vratiti sa nagradom. Volim da se takmičim, jer upoznajem drugare, upoređujem svoje umijeće i sposobnosti sa drugim vršnjacima. To mi je ogromno iskustvo na osnovu kojeg mogu sljedećeg puta da budem još bolja.“

Anđela Vlahović i Milena Rondović su učenice VII razreda, u klasi nastavnice Ivane Peković. Dobitnice su Zlatne lire na ovogodišnjem državnom takmičenju u Podgorici. Učenice su, takođe, ranije, na državnim takmičenjima osvojile Zlatnu liru kao duo harmonika (Herceg Novi 2014.g.) i jednu srebrnu liru kao trio harmonika sa učenicom **Milenom Drakul** (Herceg Novi, 2015.g.). Duo sa velikim ushićenjem priča o takmičenjima:

„Takmičenja su za nas jako korisna, jer nam pružaju priliku da proširimo svoja znanja i da se nađemo u društvu svojih vršnjaka, koji se služe istim sredstvom izaržavanja-harmonikom. Takodje, pomažu nam da se „izmjerimo“ sa ostalima i uče nas u kom pravcu treba da napredujemo i da se usavršavamo. Rad u paru za nas predstavlja pravi izazov, koji, uz sate zajedničkog vježbanja i odricanja od mnogih stvari, uspješno savladavamo. Učestvovala smo na tri državna takmičenja, i svakog puta sa nagradom se vratile u svoj grad. Istakle bi ovogodišnje takmičenje u Podgorici i osvojenu Zlatnu liru. Iza svakog našeg uspjeha stoji naša nastavnica Ivana Peković, njen trud, rad i korisni savjeti. Naš borbeni karakter i vedar takmičarski duh pobjeđuje svaki vid treme.

Postoji samo trunka uzbuđenosti, nestrpljenje da što prije izađemo na scenu i pokažemo sve ono što smo zajednički uvježbale.

Ovogodišnji program koje smo izvele na državnom takmičenju nam je posebno prijao. Kada smo svirale „Molitvu“, tih nekoliko minuta mislimo smo bile u crkvi i instrumentom dočarale mir i spokoj u njoj. Tihi, prijatni zvuci širili su se salom, a po licima žirija shvatile smo da je naša molitva ispunjena. Čekajući rezultate, potajno u sebi očekivale smo najbolje. Sreći nije bilo kraja kada smo primile radosnu vijest. Naša nastavnica skromno podnosi naš uspjeh, razumijemo je kad nam kaže-„Bile ste dobre, ali imate i dalje da radite na sebi“. U životu je najvažnije imati želju, a želja da budemo prve nam se ispunila. Naša biografija je bogatija za još jednu Zlatnu liru, a naša škola, roditelji kao i grad su ponosni na ovaj uspjeh“. - navodi Anđela

Tara Dulović i Đorđe Vukićević, učenici IV razreda, u klasi nastavnice Milene Vračarić, na ovogodišnjem državnom takmičenju su kao duo gitara osvojili Srebrnu liru. Tara je na prošlogodišnjem državnom takmičenju, kao trio gitara sa učenicama Nađom Grdinić i Anđom Raketić, takođe, osvojila Srebrnu liru (Herceg Novi, 2015.g.)

Tara ističe iskustvo sa takmičenja: „Ove godine sam učestvovala na državnom takmičenju u Podgorici. Svirala sam u duetu sa mojim školskim drugom Đorđem Vukićevićem. Spremali smo se dugo, ali se trud isplatio. Osvojili smo Srebrnu liru! Osjećala sam veliku odgovornost i ponos što učestvujem na ovom takmičenju jer se ovdje takmiče najbolji učenici muzičkih škola. Imali smo veliku tremu, ali smo ipak uspjeli da dobro sviramo. Kada smo odsvirali, pao nam je „kamen sa srca“, ali smo i dalje bili uzbuđeni iščekujući rezultate takmičenja. Kada nam je direktorica Ružica Rakočević javila da smo osvojili Srebrnu liru, bili smo presrećni. Svi drugari, rođaci, koji su saznali, zvali su da čestitaju. Sjutradan, u školi smo bili „glavne face“. Svi su o nama pročali, svi su pitali kako je bilo, kakvi su utisci. Bili smo ponosni, kao i naša učiteljica na nas. Volim da idem u muzičku školu, nastaviću da uporno i vrijedno vježbam. Za sljedeću godinu se nadam još boljim rezultatima“.

Pored ovih učenika, posebno moramo da istaknemo još dva bivša, koja su na takmičenjima osvojili najprestižnije nagrade.

Lakićević Miljan, završio nižu muzičku školu u Kolašinu 2012. godine, a sada je učenik srednje muzičke škole „Vasa Pavić“ u Podgorici – odsjek harmonike. Miljan je, tokom osnovnog muzičkog školovanja, bio u klasi nastavnice Ivane Peković. Osvojio je 2 zlatne, 2 srebrne lire i Specijalnu nagradu u disciplini solo harmonike (II kategorija), na državnom takmičenju čiji je domaćin bila naša škola. Za njega, a i za nas, najznačajnija nagrada je upravo ta Specijalna lira, jer je to prva nagrada tog ranga, koja je okitila zidove naše škole.

Kao dobitnik te nagrade, svirao je u Ministarstvu kulture povodom Svjetskog dana muzike (21.jun). I kao učenik podgoričke srednje muzičke škole, Miljan nastavlja da osvaja zavidne nagrade na državnim i međunarodnim takmičenjima. Osvojio je: na državnim takmičenjima 2 zlatne lire, na međunarodnim jednu prvu i četiri druge nagrade. Miljan se rado odazove svakom našem pozivu da kao gost uljepša Dan naše škole.

Petar Miladinović završio je (2014.g.) nižu muzičku školu sa zapaženim rezultatima. Petar je bio u klasi nastavnika Vanje Šćepanović a, kasnije nastavnice Jane Adžić. Petar je, dok je bio u klasi nastavnika Šćepanovića, na internacionalnom takmičenju „Davorin Jenko“ u Beogradu 2010.godine, osvojio Prvu nagradu-Laureat, u disciplini solo klavir (predkategorija). To je prvi put da je učenik naše škole osvojio Laurat na međunarodnom takmičenju. Osim ove prestižne nagrade, tokom školovanja osvojio je dvije zlatne i jednu srebrnu liru.

DRUGO ŠKOLSKO TAKMIČENJE

U Školi se, 30 i 31 marta, 2016.g. održalo Drugo školsko takmičenje, u disciplinama solo klavir, gitara, harmonika i solfedo sa teorijom muzike. Takmičili su se učenici iz klasa svih nastavnika. Najbolje rezultate na takmičenju pokazala je Helena Šuković, IV ref. razred, koja je iz klavira osvojila prvu nagradu. Helena je u klasi nastavnice Mirjane Peković. Nagrađeni su još Srđa Jeknić (solfedo i hramonika), iz klavira Tijana Bukilić, Maša Dulović, Anđela Popović, Jelena Popović, Aleksandra Drljević, Jovana Vujišić i Danijela Popović, iz gitare Danilo Popović, Vlado Vuković i Anđa Raketić. Nakon takmičenja, nagrađeni učenici su, u koncertnoj sali Škole, održali mini koncert i urečene su im nagrade.

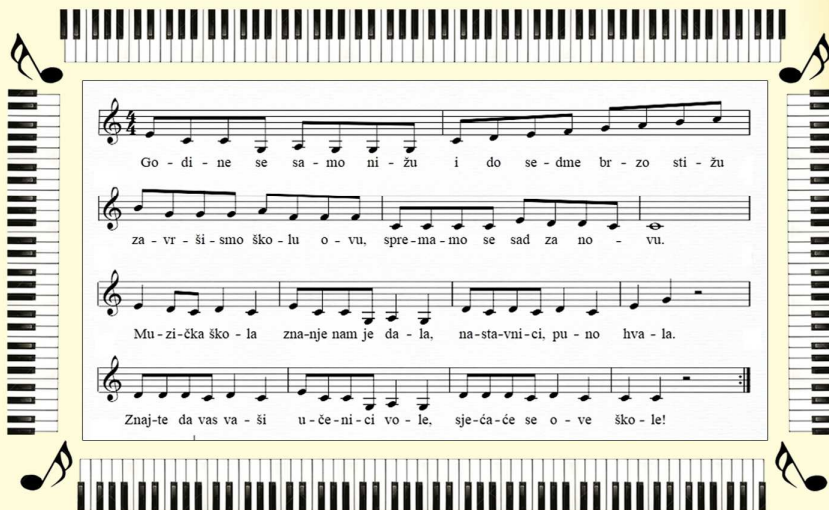
NAJLJEPŠA SE MUZIKA STVARA U ČASOPISU MLADIH MUZIČARA

Mladi muzičari, učenici VI razreda su se oprobali u stvaralaštvu. Napisali su tekst i muziku za pjesmu:

NASTAVNICI

Godine se samo nižu,
i do sedme brzo stižu.
Završismo školu ovu,
spremamo se sad za novu.
Učenici škole ove
mi nećemo više biti,
ali će se druženje,
i van škole nastaviti.
Muzička škola znanje nam je dala,
nastavnici, puno hvala!
Znajte da vas vaši učenici vole,
i sjećaće se ove škole!
Naučene pjesme, note,
uljepšale nam živote,
izabramo instrumente,
izvodismo mi koncerte,
trepte naša srca mala,
dok sviramo po dirkama.
Najveće su naše želje,
pjevati za roditelje.

Učenici VI razreda

Go - di - ne se sa - mo ni - žu i do se - dme br - zo sti - žu
za - vr - ši - smo ško - lu o - vu, spre - ma - mo se sad za no - vu.
Mu - zi - čka ško - la zna - nje nam je da - la, na - sta - vni - ci, pu - no hva - la.
Znaj - te da vas va - ši u - če - ni - ci vo - le, sje - ća - će se o - ve ško - le!

NASTAVNICI MIRJANI

Prva nota i prvi bas,
Prvi osmijeh i prvi čas.
Ja tako malena,
Vi puni znanja,
Obraćam Vam se sa puno poštovanja.
Pet godina sa mnogo strpljenja,
učiste me svemu što trebah znati,
uvijek sa osmijehom i tako nježna,
ne bijaste samo nastavnica,
nego druga mati.

Pejović Biserka, V ref. razred

Muzika je ljepša uz zvuke mog klavira,
kada nježno dodirnem njegove dirke,
Mocart, Betoven neka se čuju,
a svaka nota u srce dira.

Jovana Pejović, V ref. razred

MUZIČKE EPOHE

Ludvig van Betoven

Johan Sebastijan Bah

Frederik Šopen

Bela Bartok

Renesansna muzika zahvata period XV i XVI vijeka. Dva najznačajnija kompozitora su italijanski kompozitor Đovani Pjerluidi da Palestrina i flamanski kompozitor Orlando di Laso.

Barokna muzika se nastavlja na renesansnu, razvija u rokoko i traje do sredine 18. Vijeka, do pojave klasicizma. Najznačajniji predstavnici baroka su Johan Sebastijan Bah i Georg Fridrih Hendl.

Rokoko, javlja se kao novi stil krajem baroka, uporedo sa njim, koji karakteriše jednostvanost i lakoća i koji je predstavljao uvod u klasicizam.

Klasicizam u muzici obuhvata drugu polovinu XVIII i početak XIX vijeka. Najznačajniji kompozitori su: Franc Jozef Hajdn, Wolfgang Amadeus Mozart i Ludvig van Betoven, koji predstavlja vrhunac u stvaralaštvu klasičara i umnogome nagovještava romantizam.

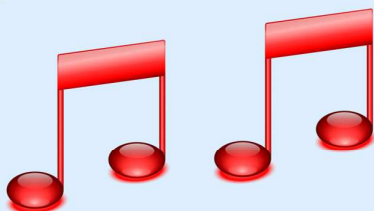
Romantizam (XIX vijek) u muzici prolaz kroz tri faze: ranu, zrelu i kasnu. Predstavnici ranog romantizma su Karl Marija fon Veber, Franc Šubert, Đoakino Rosini, Robert Šuman, Frederik Šopen i Feliks Mendelson. Kasnom romantizmu pripadaju u Nemačkoj Franc List, Rihard Vagner, Johanes Brams, Anton Brukner, Gustav Maler, Rihard Štraus, u Francuskoj Hektor Berlioz, Sezar Frank, u Italiji Đuzepe Verdi i Đakomo Pučini. Romantizmu pripadaju i tzv. nacionalne škole, ruska (Mihail Ivanovič Glinka, Petar Iljič Čajkovski, Modest Petrovič Musorgski, Nikolaj Rimski-Korsakov) i češka (Bedžih Smetana, Antonjin Dvoržak) ali i norveški nacional-romantizam (Edvard Grig). Ovi kompozitori rado koriste živopisne elemente muzičkog folkloru svog naroda.

Impresionizam, pravac koji se javlja na prelazu iz XIX u XX vijek. Najznačajniji predstavnici su Francuzi: Klod Debisi i Moris Ravel.

U muzici XX vijeka uporedo postoje različiti muzički stilovi.

Ekspresionizam - najznačajniji predstavnici Arnold Šenberg (tvorac atonalnosti- odsustvo tonaliteta i dodekafonije- niz od 12 tonova) i Alban Berg.

Neoklasicizam- najznačajniji predstavnici: Igor Stravinski, Sergej Prokofjev. Pored ovih pravac, javljaju se: aleatorika, minimalizam, elektronska muzika, konkretna muzika. Značajni kompozitori XX vijeka su i Bela Bartok (nacionalna škola), Dmitrij Šostakovič, Bendžamin Britn, Karl Orf, Džordž Geršvin i drugi.

Popović Danijela VI ref.

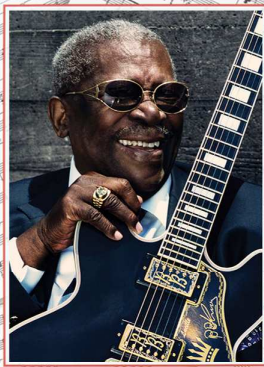

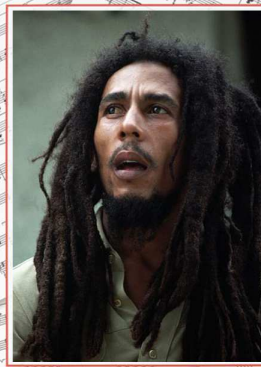
NEKI OD MUZIČKIH STILOVA XX VIJEKA

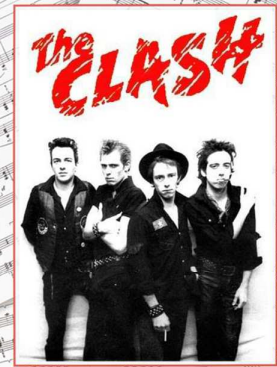
Luj Armstrong

B.B. King

Bob Marli

Kleš

Džez- Pojavio se, početkom XX vijeka, u Nju Orleansu. Potiče od muzike afričkih crnaca. Džez se stalno mijenjao i razvijao, ali je uvijek prepoznatljiv po svojoj osnovnoj osobini-improvizaciji. Najznačajniji predstavnik tog muzičkog pravca je Luj Armstrong.

Bluz- Vuče korijene iz duhovne muzike, pjesama radnika na plantažama pamuka, improvizovanog pjevanja, umjesto razgovora, koji je robovima bio zabranjen. Najpoznatiji bluz gitarista i pjevač je B.B. King. Kasnije je još mnogo izvođača obilježilo bluz scenu, a među njima se ističe Erik Klepton.

Rokenrol- Nastao je sredinom 50-ih godina prošlog vijeka, sintezom bluza, swinga i folklornih elemenata muzike bijelaca. Tu vrstu muzike karakteriše naglašen ritam, izražajan tekst i glasnoća. Preko rok muzike širile su se ideje, ubjeđenja i poruke, koje su uticale na duhovni, emotivni, pa i intelektualni život mladih ljudi. Najpoznatiji izvođači su: Elvis Prisli, Džimi Hendriks, zatim grupe „Bitlsi“, „Rolingstonsi“, „Pink Flojd“, „Led Cepelin“, „Dors“...

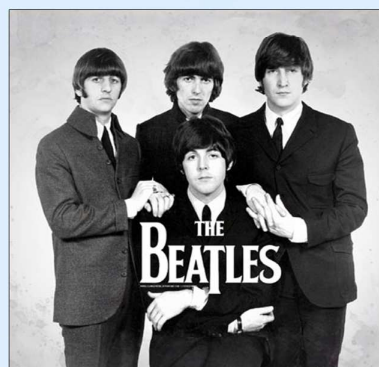
Rege- Vedra muzika sa Jamajke, posebnog ritma, a najznačajniji predstavnici su Bob Marli i Džimi Klif. Proširile su je prekomorske zajednice stanovnika Kariba.

Disko- To je muzika za igranje, koja se javila 70-ih godina XX vijeka. Najznačajniji predstavnici su grupa „Bi Džiz“, „Abba“, pjevačice Dona Samer, Glorija Gejnor...

Pank- Pojavio se kao kontriranje rok muzici i njenim izvođačima. Karakterišu je buntovan tekst i brzi tempo. Pank se suprostavlja tradicionalnom ukusu. Najpoznatiji predstavnici su „Sex pistols“ i „Kleš“

Od velikog broja još popularnih pravaca, tokom prošlog vijeka, izdvajaju se *soul, fank, folk rok, rep, novi talas, dens, esid- džez, tehno*...Ima mnogo izvođača, a svi teže vlastitom stilu, jedinstvenom scenskom nastupu i vokalnom izvođenju...

Jovana Vujisić, VI ref. razred

ZAŠTO SLUŠAMO MUZIKU

- SLUŠANJE MUZIKE JE ZABAVNO,
- POBOLJŠAVA ENERGETSKI NIVO
- MUZIKOM MOŽEMO UTOLITI GLAD ZA UZBUĐENJEM
- POMAŽE NAM DA SKRENEMO MISLI SA NEČEGA
- POSPJEŠUJE MENTALNU AKTIVNOST
- OBEZBJEĐUJE NAM PRAŽNENJE KADA NAM JE TO POTREBNO.
- JEDINI POKRETAČ ISTOVREMENE AKTIVACIJE LIJEVE I DESNE HEMISFERE.

Tijelo sadrži ritmove u radu srca, hoda i disanja. Muzika iz baroknog perioda opušta srce i puls u ritmu muzike. Kada tijelo postane opušteno i budno, um se lakše skoncentriše. Barokna muzika smanjuje krvni pritisak i poboljšava sposobnost učenja. Muzika, takođe, utiče na brzinu disanja i električni otpor kože. Mocartova muzika i barokna muzika sa ritmom od 60 otkucaja u minuti aktiviraju i lijevu i desnu hemisferu u isto vrijeme kao što je sviranje instrumenta ili pjevanje, osposobljavaju mozak da bolje obrađuje informacije. Slušanjem klasične muzike od 60 otkucaja u minuti, pamćenje se može povećati najmanje pet puta.

ZAŠTO VOLIMO DJEČJU MUZIKU

Kao i većina mojih vršnjaka najviše uživam u zvucima dječije muzike, a nje u muzičkoj školi ima dosta. Muzika je uvijek tu, kao pravi drug da sa mnom prođe svaki dobar ili loš trenutak. Tekst pjesama za djecu je veoma zanimljiv: nekad emotivan, poučan, šaljiv, ali većinom vedar, pa i kada nijesam najsrećnija učini me srećnom. Dječije pjesame lako pamtim, ali od svih dječijih pjesama, ipak najviše volim one koje moji drugari i ja izvodimo na koncertima za „8 mart“, a posvećene su „najdivnijem biću“- našim mamama. Trudimo se da na najbolji način iskažemo zahvalnost i sa puno poleta ispevamo tekst pjesme za majke. Kako se tada osjećamo najpotpunije se iskaže stihom: „Trepte naša srca mala, dok pjevamo a puna je sala“.

Maša Šukovic, II ref. razred

ZAŠTO IDEŠ U MUZIČKU ŠKOLU

Ja volim da slušam muziku u svakom trenutku, zato sam se upisala u Muzičku školu. Volim da učim nove note, pjevam i sviram. Instrument koji sviram je klavir. Njega sam izabrala jer sam čula da lijepu melodiju proizvodi. I drugi instrumenti mi se sviđaju, ali najviše volim klavir. Volim da slušam i moju sestru kad svira gitaru. Moja prva kompozicija koju sam svirala na mom prvom nastupu je „Ptica“. Kad sam je prvi put čula željela sam da naučim da je sviram i uspjela sam. Ja se uvijek trudim da svaku kompoziciju odsviram dobro, ali moram puno da vježbam. Srećna sam i baš je lijepo što idem u muzičku školu.

Raketić Jelica, II ref.razred

REKLI SU O MUZICI

- "Gdje riječi ne vrijede, muzika progovara", **Hans Kristijan Andersen**
- "Pijanista svjetskog glasa usrećuje cijeli narod, sa izuzetkom komšiluka", **Petar Lazić**
- "Muzika je kao san. Onaj koji ne mogu da čujem", **Ludvig Van Betoven**
- "Muzika izražava ono što se ne može reći, a o čemu je nemoguće ćutati", **Viktor Igo**
- "Muzika može da promijeni svijet zato što muzika može da promijeni čovjeka", **Bono Voks**
- "Muzika ima moć da oblikuje karakter", **Aristotel**
- "Jedina stvar čudesnija od muzike je čovjek iza nje", **Rej Čarls**
- „Kakva muzika, takva država“, **Platon**
- "Lakše je razumjeti jedan narod slušajući njegovu muziku, nego učeći njegov jezik", **George Santayan**

ZAVIRIMO U MUZIČKU KUTIJU

Bah i Hendl - biseri baroka -Georg Fridrih Hendl

Imena Baha i Hendla često se spominju jedno uz drugo. Među njima ima dosta razlike. Bah je miran, povučen, skroman. Hendlov duh je nemiran, nagao, borben do pobjede ili sloma. Njegova muzika, pretežno opsežnih dimenzija, unosi svečano raspoloženje, raspaljuje duhove, oduševljava mase. Hendl piše opere, oratorijume... Hendl je postao i ostao popularan, dok su Bahova djela, nakon njegove smrti, utonula u zaborav. Da bi se potpuno razumjela i osjetila Bahova muzika, potrebna je posebna sabranost i duhovna pripremljenost. Muzika ovog umjetnika je lišena svega teatralnog i paradnog. Bah je u svom stvaranju intiman i meditativan. Hendlova muzika herojskog je značaja, briljantna, zvučna, puna ritma. Hendl voli jasnoću i zna izvanredno da piše za hor i soliste. Bah je u prvom redu polifoničar. Komponujući Hendl u prvi plan stavlja glasove, Bah instrumente. Hendl je sklon improvizovanju, njemu je muzička zamisao važnija od njenog razrađivanja. Bah, naprotiv, sve razrađuje do najmanje sitnice. Muzikolog Reiman živopisno je uporedio ova dva velikana baroka: „Bah i Hendl su nalik na dvije velike rijeke koje izvire na vrhuncu iste gore, teku niz njene obje suprotne strane i ulivaju se u dva međusobno veoma udaljena mora“.

Robert Šuman je bio prvi muzičar koji se zainteresovao za stvaranje kompozicija koje su opisivale najmlađe i bile im tehnički dostupne. „Napisao sam preko trideset malih komada“, „i od njih sam izabrao dvanaestak koje ću sakupiti pod imenom „Dečje scene“. Bez sumnje će ti činiti zadovoljstvo da ih sviraš ali ćeš morati da zaboraviš da si virtuozi“. Ovaj ciklus minijatura „Dječje scene“, sa dubokim osjećanjem i razumijevanjem svijeta najmlađih, predstavlja muziku o djeci kakvim ih stariji vide. Autor je bio smio kada je pokušao da muzikom opiše dijete kako se igra ili sluša zanimljivu priču, spava ili sanja. Šuman je često znao da daje savjete i pouke mladima o muzici. Savjetuje ih da sviraju uvijek kao da se nalaze u prisustvu majstora. Preporučivao im je da nikada ne slušaju niti izvode loša djela i da ništa ne mijenjaju u

djelima majstora. Upućivao ih je da slušaju narodne pjesme i da poštuju svakog muzičara, kao i da shvate da se bez oduševljenja ništa ne može postići u umjetnosti.

Domeniko Skarlati - Legenda kaže da postoji kompozicija koja je nastala zahvaljujući jednoj mački. Mačka se zvala Pulčinel, a živjela je prije više od 200 godina, kad i njen vlasnik, poznati kompozitor Domeniko Skarlati. Prema priči, Skarlati je imao čembalo čiji zvuk je izgleda bio zanimljiv Pulčinel, pa je zato često šetala po klavijaturi instrumenta. Jednom prilikom, kompozitor je zapisao tonove koje je mačka napravila prilikom jedne od svojih šetnji i onda ih iskoristio za temu kompozicije, koju je dalje razradio i od nje napravio fugu. Djelo je objavljeno u Londonu, davne 1739. godine. Ovu jednostavanu sonatu za čembalo sam Skarlati nazvao je Fuga u g-mollu (K. 30, L. 499), ali priznaćete da je 'nadimak' Mačija fuga (La Fuga del Gatto), koji je nastao početkom XIX veka, mnogo zanimljiviji.

Igor Stravinski - pijanista, pedagog i dirigent, napisao je balet "Posvećenje proljeća" za baletsku trupu Sergeja Đagiljeva. To djelo je prvi put izvedeno u Parizu 1913. godine, a s obzirom na avangardni karakter, premijera se pretvorila u evropski skandal. Publika se nije snašla ni u sadržaju tog djela, s motivima iz stare paganske Rusije, a ni kada je riječ o muzici, koja je obilovala neuobičajenim ritmom, disonancama, istovremenim suprotavljanjem više tonaliteta... Svoje nezadovoljstvo publika je izrazila preimenovavši naziv baleta u "Masakr proljeća", a izvođenje je prekidala i napuštala pozorište. Balet "Posvećenje proljeća" smatra se jednim od najzanimljivijih muzičkih djela XX vijeka.

UGOSTILI SMO

GAYE ADEGBALOLA I RODDY BARNES

Nakon Crnogorskog narodnog pozorišta i Centru za kulturu u Beranama, bluz duo Gaye Adegbalola i Roddy Barnes u februaru 2013. godine bili su gosti naše škole. Renomirani bluz umjetnici tada su nastupali prvi put u Crnoj Gori, pod pokroviteljstvom ambasade Sjedinjenih Američkih Država (SAD), a u organizaciji udruženja Umjetnosti džez- Jazz art. Turneja bluz muzičara organizovana je u okviru obilježavanja februara kao mjeseca istorije američkih crnaca. Pred prepunom koncertnom salom muzičke škole Adegbalola i Barnes su se predstavili, kompozicijama „klasičnog bluz“, koji je nastao dvadestih i tridesetih godina minulog vijeka.

Nakon koncerta, bluz duo je na radionici učenicima muzičke škole govorio o nastanku i karakteristikama te vrste muzike i značaju za afroameričke crnce. Adegbalola, čiji glas kritičari porede sa mekoćom glasa Sarah Vaughn i zavučnošću Nine Simone, dobitnica je nagrade za bluz muziku (Blues Music Award- Grammy nagrada u svijetu bluz muzike). Osnovala je ansambl Saffire – The Uppity Blues Women, komponuje, pjeva i svira akustičnu „slide“ gitaru i harmoniku. Iza sebe ima deset CD albuma i mnogobrojne nastupe po SAD i svijetu. Pored toga motivacioni je predavač i dugogodišnja aktivistkinja u borbi za ljudska prava.

TRIO V I A

Trio V.I.A, kojeg čine klaviristkinje Vjera Nikolić, Ida i Ana Muratagić, ugostili smo 30. aprila 2012. godine. Taj datum se proslavlja kao Međunarodni dan džez i ustanovljen je s namjerom podizanja svijesti o vrijednosti džez kao univerzalnog sredstva u jačanju saradnje među ljudima, izgradnji dijaloga i povezivanju različitih kultura u jedinstvenu harmoničnu cjelinu.

CLAZZ KVINTET

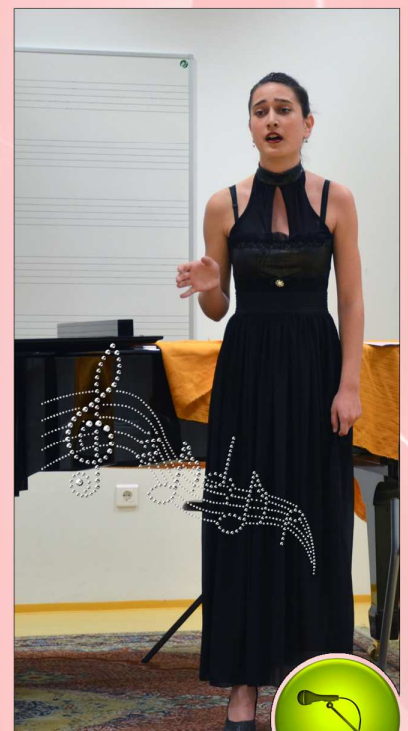
U okviru turneje po Crnoj Gori, koju finasira ministarstvo kulture, „Clazz kvintet“, održao je koncert u septembru 2014. godine i u Muzičkoj školi. Specifičan ansambl, koji čine Milanka Nikčević (klavir), Bojana Brajović (gitara), Boris Nikčević (flauta), Slaven Turusković (kontrabas) i Predrag Lazović (bubnjevi), oformljen je sa željom da crnogorskoj publici predstavi djela francuskog kompozitora Kloda Bulinga. Članovi „Clazz kvinteta“ su profesori u crnogorskim muzičkim školama, ali nastupaju i kao solisti, a misija im je, kako kažu, da u raznim kamernim klasičnim i džez sastavima promovišu klasičnu i džez muziku.

„Cilj nam je da motivišemo širu publiku da zavoli klasičnu muziku, da to prestane da bude „ozbiljna“, daleka, nerazumljiva i nedodirljiva umjetnost. Za sada, čini nam se da smo na pravom putu, ova muzika prolazi kod ljudi, dakle nije površna time što je klasika prešla u džez, to jest, zbog toga što smo dali sebi određenu vrstu slobode. Iz koncerta u koncert, imamo nove ideje i trenutno smo i dalje vezani za Bulinga i njegovu muziku. Tako će biti dok možemo da crpimo te kompozicije napisane upravo za ovakve sastave. Buling je bio džez pijansita i većina njegovog opusa je u džezu, ali igrom slučaja sarađivao je i s vrhunskim klasičarima XX – vijeka objasnili su naši gosti ono čime se bave.

ANDRE NAVARA

U aprilu ove 2016. godine bili su nam gosti i učenici JU Umjetničke škole osnovnog i srednjeg muzičkog obrazovanja za talente “Andre Navara” iz Podgorice. Na koncertu su nastupili violinisti, violončelo i solo pjevači. Posebno nas je obradovao nastup naše sugrađanke Marije Medenice.

BILI SMO GOSTI

Učenice naše škole, gitaristkinje Nađa Begović i Nađa Grđinić, izvele su mini koncert na tradicionalnoj svečanosti za kraj 2015.godine u Skupštini Crne Gore.

Svirali smo na otvaranju izložbe slikara Dimitrija Popovića u Centru za kulturu

Obilježili smo 9. maj Dan Evrope zajedno sa KUD-om "Mijat Mašković"

Učestvovali smo u emisiji RTV CG „Jutro iz gradova“, koja je snimana na Biogradskom jezeru.

Nastupali smo na otvaranju Zimske škole sportske medicine i na otvaranju seminara „Nutricije“ u hotelu „Bjanka“ 13. maja

-**D**a li vam se ikada desilo da imate u glavi neku melodiju, ali nikako ne možete da se sjetite kako se zove ni ko je izvodi? Vjerujemo da jeste. Sajt na kome možete naći rješenje za svoj muzički problem Musipedia – The Open Music Encyclopedia, gdje možete pretraživati muziku na razne načine. Melodiju koja vam se vrti u glavi možete otpjevati ili odsvirati (kažu da je ovo drugo bolje). Ako se ipak odlučite za pjevanje, treba da znate da je mnogo bolje pjevati bez teksta (npr. “la-la-la..” ili “na-na-na...”). Možete otkucati ritam ili čak odsvirati dio melodije na virtuelnoj klavijaturi (pod uslovom da znate da se snađete na istoj). Postoji čak i opcija priključivanja eksterne klavijature, ukoliko je imate, a melodiju možete tražiti i-pazite sad-na osnovu konture same melodije! Sve što treba da znate za ovakvu vrstu pretrage je da li se melodija kreće naviše ili naniže.

i to u više od 70 zemalja širom svijeta, a poznatiji je pod nazivom „Svjetski dan muzike“.

-**M**uzički talenat je sposobnost koja se može razviti. Svako dijete može razviti vještinu muziciranja ako se podučava na pravi način, baš kao što razvija i sposobnost da govori maternji jezik. Potencijal svakog djeteta je neograničen ”Ovako je razmišljao poznati japanski violinista i pedagog Šiniči Suzuki, koji je razvio potpuno nov pristup muzičkom obrazovanju djece. Suzuki je primijetio da sva djeca svijeta uče maternji jezik sa lakoćom (čak i dijalekte koji odraslima predstavljaju teškoću, djeca uzrasta 5 ili 6 godina savladavaju sa lakoćom). Na osnovu toga je zaključio, da ako djeca posjeduju vještinu uz pomoć koje uspješno savladavaju maternji jezik, onda imaju i potrebnu vještinu za savladavanje sviranja nekog muzičkog instrumenta. Suzuki je ovaj proces nazvao **Metod učenja maternjeg jezika** (*Mother Tongue Method*), a cio sistem ovakve pedagogije **Edukacija (učenje) talenta** (*Talent Education*). Suzuki metod začet je sredinom XX vijeka u Japanu. Iako se u početku primjenjivao samo za učenje sviranja violine, kasnije je adaptiran za druge instrumente.

-**A**ko do sada niste vjerovali u to da matematika i muzika imaju puno toga zajedničkog, evo dokaza. Američki muzičar **Majkl Džon Blej** (*Michael John Blake*) dosjetio se kako da matematičku konstantu Pi pretvori u muziku. Počeo je od toga da brojevima dodijeli tonove **C-dur ljestvice**, pa je tako broju 1 dodijelio notu C, broju 2 notu D i tako sve do broja 7, koji predstavlja notu H. Broj 8 je takođe C, ali za oktavu više (u intervalima – oktava od osnovnog tona, tj. broja 1), broj 9 je nota D (za nonu udaljena od osnovnog tona), a nulu predstavlja broj 10, pa je dobila ton E, koji je za decimu udaljen od osnovnog (početnog) tona. Kada je svaki broj dobio svoju notu, onda je Majkl svakoj noti dodijelio i trozvuk (kvintakord) čiji je osnovni ton upravo ta nota: **za broj 1-C-dur kvintakord** (C-E-G); **za broj 2-d-mol kvintakord** (D-F-A); **broj 3-e-moll kvintakord** (E-G-H); **broj 4-F-dur kvintakord** (F-A-C)...

(www.zanimljivamuzika.com) (www.roditeljstvo.com)

VI ref. razred

KOLAŠINSKI ČAROBNI ZVUCI

Feliks Medelson

Neki mladi kompozitor donio je jednom prilikom, sav ponosan, Feliksu Mendelsonu svoju partituru sa naslovom "Prva simfonija". "Da li vam je to prvo djelo takve vrste?"- upita Mendelson. "Jeste, maestro!"

Mendelson mu vrati note i ne pogledavši ih: "Dođite opet kada napišete dvanaestu. Ja sam komponovao dvanaest simfonija dok sam se usudio da nad trinaestom napišem broj jedan."

Mocart

Priče o Mocartovoj brzini komponovanja postale su legendarne. Kada mu je na ulici prišao prosjak, shativši da nije ponio novčanik, izvukao je list papira, nacrtao na njemu notne linije i za nekoliko minuta napisao menuet i trio. Prosjaku je dao novu kompoziciju i poslao ga muzičkom izdavaču, koji je kompoziciju odmah kupio.

Hendl

Kao što je pisao opširnu muziku, tako je Hendl imao i džinovski apetit. Priča se da je jednom sjeo u gostionicu, i naručio šesnaest raznih jela i uz to vino i pivo. Gostioničar je primio narudžbu, spremio sto i čekao.

"Na šta čekate?"- nestrpljivo ga upita Hendl.

"Na Vaše društvo, gospodine?"

"Društvo?"-začudi se kompozitor- "Društvo, to sam ja."

Kamij Sen Sans

Kamij Sen-Sans, koji je tvrdio da poznaje samo dvije vrste dirigenata-one koji diriguju suviše brzo i one koji diriguju suviše sporo. Vjerovao je u slobodu interpretacije. Jednoga dana obratio mu se pismom jedan mladi dirigent i pitao ga kako želi da se izvede finale njegove Druge simfonije. Kompozitor mu je odgovorio:"Poštovani gospodine, pravi tempo je jedan-dva, jedan-dva, jedan-dva...Sa poštovanjem, Sen-Sans"

Rihard Štraus

Na probi Štrausove (Rihard) "Alpske simfonije", koncertmajstor je usred dramatičnih violinskih pasaža, koji ilustruju kišu i nevrijeme, izgubio gudalo, ispalo mu je iz ruke i u velikom luku preletjelo preko pozornice. "Samo trenutak, gospodo", prekinuo je Štraus, "naš koncertmajstor je izgubio kišobran!"

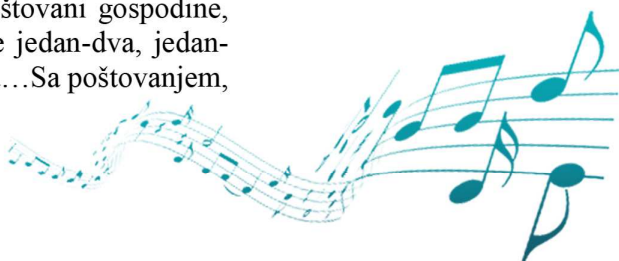
Luis Špor

Slavnom kompozitoru i violinisti Luisu Šporu, obratio se jedan mladi kompozitor sa molbom da pregleda njegovu kompoziciju i da mu kaže svoje mišljenje o njoj. "Ima u njoj mnogo dobrog, a i mnogo novog!"-ocijenio je kompozitor.

"Zaista?"- ushićeno će mladić.

"Da"- nastavi Špor -"Samo, na žalost, ono što je dobro nije novo, a ono što je novo nije dobro!"

(Internet izvori)

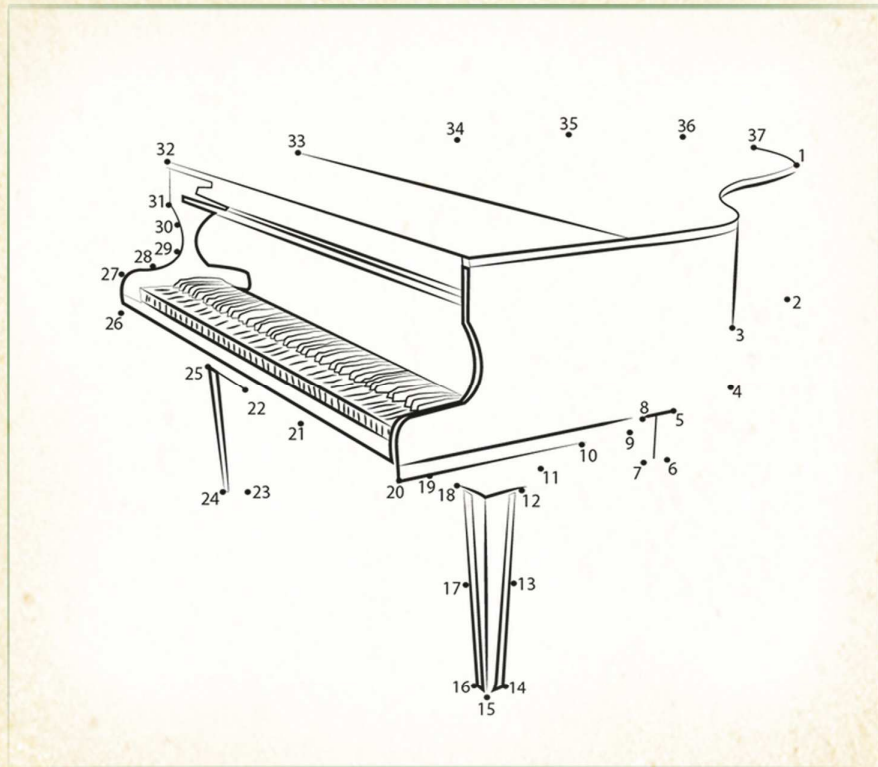

Š P O U I T E O S T A L E B R O U J E V E I D O B I C E T E I N S T R U M E N T

K O U S E Z O V E

Z A T I M G A O B O U I T E

NAPRAVITE I VI SVOJ INSTRUMENT
OD ČESLJA I OMOTA OD BOMBONA

Pojedite bombon
Ispeglajte omot
Presavijte uzduž omot
Stavite omot na zupce češlja
Prislonite usne ovlaš na omot i duvajte

MuZičkA KockA

Napravi kocku po modelu,
Bacaj kocku,
Zapisuj i sviraj tonove pa češ
i ti postati kompozitor

MuZički REbuSi

POČELI SMO U KOLAŠINSKOJ MUZIČKOJ ŠKOLI, A GDJE SMO SAD

Ružica Rakočević (1969.g), diplomirani muzičar, srednju muzičku školu „Ivan Matetić Ronjgov“ završila u Puli, Hrvatska; diplomirala na Muzičkij akademiji u Podgorici. Zaposlena u JU Školi za osnovno muzičko obrazovanje od 1994.godine kao nastavnica harmonike i klavira a od 2002. godine kao direktorica škole.

Vida Cvijetić-Belević (1971.g), diplomirani pijanista, srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ završila u Podgorici, diplomirala na Muzičkoj akademiji u Podgorici, magistrirala na odsjeku-kamerna muzika na Muzičkoj akademiji na Cetinju. Radi kao viši stručni saradnik na predmetu Klavirski praktikum, i kao klavirski saradnik u klasi kontrabasa na Muzičkoj akademiji na Cetinju.

Jasmina Radović (1972.g.) završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, na Muzičkoj akademiji u Podgorici stekla zvanje nastavnice muzičke kulture.

Bogdan Golubović (1977.g.), završio srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, Muzičku akademiju u Istočnom Sarajevu. U kolašinskoj muzičkoj školi radio od 1998-2003.godine.

Davor Sedlarević (1979.g.) završio srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici; Diplomirao i specijalizirao na VSSSOV u Kikindi. Zaposlen u Centru za kulturu u Kolašinu kao umjetnički rukovodilac KUD-a „Mijat Mašković“.

Durđina Bulatović (1982.g.), završila srednju muzičku školu „Vida Matjan“ u Kotoru. Diplomirala istoriju umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu, diploma dvojezičnih studija Univeziteta u Bolonji i Univerziteta u Strazburu. Magistar italijanistike, evropskih književnih kultura, jezičkih nauka (Erasmus Mundus Master Program „Consortium CLE“). Samostalna je savjetnica u Ministarstvu nauke Crne Gore.

Ivana Peković (1984.g.) diplomirani akordeonista, završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, diplomirala na Muzičkoj akademiji u Istočnom Sarajevu. Zaposlena u Muzičkoj školi kao nastavnica harmonike od 2009.godine.

Marija Bulatović (1985.g.) diplomirani muzički pedagog, završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, diplomirala na Muzičkoj akademiji u Banja Luci. Zaposlena kao nastavnica klavira u Muzičkoj školi u Kolašinu od 2010. godine

Mirjana Peković (1985.g.) , diplomirani muzički pedagog, završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, diplomirala na Muzičkoj akademiji u Istočnom Sarajevu. Zaposlena u Muzičkoj školi kao nastavnica klavira od 2009. godine

Vanja Šćepanović (1986.g.) završio srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, Osnovne studije klavira na Muzičkoj akademiji na Cetinju, Master i Specijalističke akademske studije klavira na FMU u Beogradu. Na istom fakultetu, trenutno je student Doktorskih akademskih izvođačkih studija.

Danka Popović (1987.g.) diplomirani teoretičar umjetnosti, završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, diplomirala na Muzičkoj akademiji u Banja Luci. Zaposlena kao nastavnica klavira u Muzičkoj školi u Pljevljima.

Marina Todorović-Bošković (1987.g.) završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici. Stekla zvanje profesorice predškolskog vaspitanja na Filozofskom fakultetu u Nikšiću.

Jelena Tomić-Novaković (1988.g.), završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici Stekla zvanje profesorice predškolskog vaspitanja na Filozofskom fakultetu u Nikšiću.

Stefan Medojević (1994.g.) završio srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici, Student Muzičke akademije na Cetinju.

Dragana Bulatović-Popović (1996.g.) završila srednju muzičku školu „Vasa Pavić“ u Podgorici.

Nikola Medojević (1997.g.) učenik srednje muzičke škole „Vasa Pavić“ u Podgorici.

Miljan Lakićević (1999.g.) učenik srednje muzičke škole „Vasa Pavić“ u Podgorici.

PJEVALI SMO I NA KINESKOM

Sa Opštinom Kolašin i Centrom za kulturu, upriličili smo svečanost povodom kineskog Praznika sredine jeseni (Džungčiju), koji se obilježava 27. septembra. Pod dirigentskom palicom nastavnice Marijane Čavor-Bulatović, hor muzičke škole je na kineskom jeziku izveo pjesmu „Moje kinesko srce“. Ta pjema se tradicionalno u Kini izvodi tokom proslave Džungčija, pa su nekoliko stotina Kineza, u sali Centra za kulturu, zajedno sa horom pjevali.

Moje kinesko srce

Planine i rijeke su samo u mojim snovima
 puno godina se ne primakoh svom zavičaju.
 Ali, bez obzira na sve, mijenjati se ne mogu
 moje srce je kinesko.
 Iako je miris dalekog okeana ušao u mene cijelog
 moje srce je kao i ranije kinesko.
 Moji preci su sve od ranije
 utisnuli na mene kao pečat
 Jangcekjang, Veliki zid,
 Žuta planina i Žuta rijeka su
 uvijek u mojim mislima.
 U svako doba,
 na svakom mjestu,
 sve to meni je blisko i struji
 mojim srcem i mojim venama.
 Uzdiže se veličanstveni glas domovine
 rodio se u mom srcu i ne može da se promijeni
 moje srce kinesko.

Prevod, Vesko Kovijanić

U znak zahvalnosti, u okviru gostovanja kulturno umjetničke grupe Univerziteta nauke i tehnologije Čanša iz Kine, radnici kompanije CRBC uzvratili su nam pjesmom "Bjelasicom pasla stada".

我的中国心

河山只在我梦里
 祖国已多年未亲近
 可是不管怎样也改变不了
 我的中国心
 洋装虽然穿在身
 我心依然是中国心
 我的祖先早已把我的一切
 烙上中国印
 长江 长城
 黄山 黄河
 在我胸中重千斤
 无论何时
 无论何地
 心中一样亲
 流在心里的血
 澎湃着中华的声音
 就算生在他乡也改变不了
 我的中国心

我的中国心 黄露演唱
 (张明家 演唱)

1=C 2/4

0 3 2 3 1 7 | 9 - 0 | 3 6 5 3 2 1 2 | 3 - - 3 5
 河 山 只 在 我 梦 里 祖 国 已 多 年 未 亲 近 可 是
 我 心 依 然 是 中 国 心 我 的 祖 先 早 已 把 我 的 一 切
 烙 上 中 国 印

6 - 7 6 5 3 2 | 1 1 2 3 - | 2 3 7 6 5 | 6 - - 0 |
 不 管 怎 样 也 改 变 不 了 我 的 中 国 心 我 的 祖 先 早 已 把 我 的 一 切 烙 上 中 国 印

1=C 2/4

9 - - 9 3 | 3 - 3 3 0 3 | i . 6 6 6 i | 6 5 1 2 1 2 |
 长 江 长 城 黄 山 黄 河 在 我 心 中 重 千 斤
 3 - - 0 3 | i . 6 6 . 6 | i . 2 3 - | 3 3 2 7 . 5 |
 斤 不 论 何 时 不 论 何 地 心 中 一 样 亲
 6 - - 0 | 6 - 3 2 3 1 7 | 6 - - 0 | 3 6 5 3 2 1 2 |
 亲 流 在 心 里 的 血 澎 湃 着 中 华 的 声 音
 3 - - 3 5 | 6 - 7 6 5 3 2 | 1 1 2 3 - | 2 3 7 6 5 |
 亲 就 算 生 在 他 乡 也 改 变 不 了 我 的 中 国 心
 6 - - 0 | (附 6) 6 3 | 6 - - 0 | 6 - - 0 |
 长 心

KOLAŠINSKI ČAROBNI ZVUCI REDAKCIJA

